

THƯ VIỆN TỈNH HẬU GIANG

Đ

782.42959792

C

B254D

BÀI CA

CA CỔ TỈNH HẬU GIANG - 2008

Bên
Lòng

Xà No

SỞ VĂN HÓA - THỂ THAO & DU LỊCH TỈNH HẬU GIANG

782.4295929

B 252 D

TẬP BÀI CA
CUỘC THI SÁNG TÁC BÀI CA CỔ TÍNH HẬU GIANG 2008

Bên

Đông

Xà No

LỜI NGỎ

Nhân kỷ niệm sự kiện năm năm thành lập tỉnh và hưởng ứng cuộc vận động học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh, tỉnh Hậu Giang đã phát động Cuộc thi sáng tác văn học nghệ thuật gồm các loại hình; Sáng tác ca khúc, văn phác thảo huy hiệu của tỉnh và trong đó có loại hình nghệ thuật truyền thống là sáng tác bài ca vọng cổ.

Hưởng ứng cuộc thi sáng tác Bài ca vọng cổ lần này có sự tham gia của 78 tác giả thuộc khu vực Đồng bằng sông Cửu Long với số lượng 133 tác phẩm. Ngoài những tác phẩm ca ngợi về truyền thống cách mạng, thành quả trong xây dựng và phát triển tỉnh nhà sau năm năm thành lập và ngợi ca tình yêu quê hương, còn có nhiều tác phẩm viết về đề tài tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh, viết về Khu di tích lịch sử Đền thờ Bác Hồ bằng sự bày tỏ với cả tấm lòng kính ngưỡng, sâu lắng.

Hội đồng giám khảo và Ban tổ chức cuộc thi đã chọn ra 20 bài vào vòng chung khảo và quyết định trao giải thưởng cho 13 tác phẩm tiêu biểu nhất trong cuộc thi gồm có: 3 giải Nhì, 4 giải Ba và 6 giải khuyến khích. (Không có giải Nhất)

Ban tổ chức xin trân trọng giới thiệu: Tập bài ca vọng cổ "Bên dòng Xà No" gồm những tác phẩm vào chung kết, ngoài ra cũng chọn in những bài hưởng ứng cuộc thi của các tác giả đã là tri âm, tri kỷ của Hậu Giang trong suốt những năm tháng qua.

Hi vọng Tập bài ca vọng cổ "Bên dòng Xà No" sẽ được mọi người đón nhận và chấp cánh bay xa.

Xin nhân thành cảm ơn các tác giả và bạn bè đồng nghiệp đã ủng hộ và hưởng ứng cuộc thi này, góp phần cho cuộc thi thành công tốt đẹp

Chào thân ái!

Ban Tổ Chức

TÁC PHẨM

ĐẠT GIẢI

BỘ SƯU TẬP ĐỊA CHỈ HẬU GIANG

QUÊ MẸ

(Giải: NHÌ)

Tác giả: *Huyền Trang*

LỜI

*Người con gái Vị Thanh lấy chồng về Miệt Thứ.
Em hát ru con bằng câu hát mẹ ru mình!*

HÁT RU CON

*Ấu ơ...má ơi! Đừng gả con xa,
Chim kêu vượn hú, ấu ơ, biết nhà má đâu?!*

(Tự sự) Nhớ hồi đó, lễ rước dâu trên chiếc xe đồ xuôi về Miệt Thứ, con đường chông chênh, lồi lõm, tắc lử. Tà áo cưới thướt tha cũng không che giấu được bước chân con chen thùng簸簸, trong cái nắng chang chang, trong ánh mắt bao.....người!

XONG CỎ

1. Đến bắc Cái Tư, xe dừng lại để qua đò. Giữa cái nắng chang chang như thiêu như đốt, con bỗng thấy dịu lòng khi nhìn dòng nước chảy menh mang. Ơi Con sông buồn, ngày mấy lượt con sang. Chợ sớm, đông khuya. Nắng dài mưa dầm.

Giờ con theo chồng về Miệt Thứ xa xăm, bỗng thương quá chuyển đồ ngang đang vội vàng tách bến!.....

2. Mẹ đứng đó suốt cả đời gieo neo tần tảo, vất vả nuôi con nên vóc nên hình. Khoác áo cô dâu, con soi bóng dòng sông, mẹ đứng lặng nhìn. Con bỗng thương sao dòng kênh Xà No quê mẹ, mùa mưa lũ trắng đồng, lenh lảnh nước dâng. Mẹ chống chèo buồn bán ven sông. Ba lặn lội giăng câu, bủa lưới.

*Thương bỗng điên điên trở dưới mưa chan nắng gội.
Thương bữa cơm chiều nhà dột cột xiêu!.....*

LỜI

Câu hát mẹ ru xưa, giờ đây còn lại hát,
Nơi Miệt Thứ xa vời, càng thương con đồ cũ bến sông xưa.
Àu...ơ... Chiều chiều ra đứng ngõ sau,
Hương về quê mẹ... ầu ơ... ruột đau chín chiều.

Con lại bỗng con về thăm bến sông xưa sau bao năm dài xa cách.
Xe sắp đến phà Cái Tư lòng con xao xuyến. Cô gái năm xưa không còn
khoác áo cô dâu qua phà soi bóng mà giờ đây tay bế tay... bỗng!

VỌNG CỎ

5. Nhớ dòng nước Xà No khi ngỡ dòng sông Vĩnh Thuận quê
chồng! Nhớ bến Cái Tư mưa lửa gió tạt, mỗi bận lỡ chuyến đò là buồn
giận ngó mênh mông. Nhưng sau chuyến xe đò không dừng lại ở bến
sông, và con đồ cũ về đâu vắng bóng!

Xe qua cầu nhịp cầu cao lừng lừng, ngỡ mình đang đi giữa mây
trời! (-)

6. Chiều nay, con đứng bên đồng Xà No quê mẹ, nơi con đã mở
mắt chào đời trong tiếng mẹ ầu ơ. Ôi! Dòng kênh hiền hòa con nước
lững lờ trôi. Nhớ dáng mẹ năm xưa giữa mưa lửa, gió tạt. Con đứng
đây, lệ mừng vui trào dâng khóe mắt. Bờ đá, con đường thẳng tắp
thênh thang.

Rực rỡ đôi bờ, ánh điện chói chang. Con cứ ngỡ đang lạc vào lối
mộng. Bên dòng kênh, bao công trình cao rộng. Nhà mới khang trang
mẹ đón con về! (.)

Mẹ ơi! Phà Cái Tư đã trôi vào quá khứ,
Cầu mới, con về. Miệt Thứ còn xa!
Dòng Xà No đưa con về quê mẹ,
Cháy giữa đôi bờ, rực sáng tương lai !./.

HẬU GIANG TRONG TRÁI TIM TÔI

(Giải: NHÌ)

Tác giả: Diệp Hoài Lâm

LỜI

Đã lâu lắm rồi tôi mới trở lại Hậu Giang
Thăm Long Mỹ, Lương Tâm, vắng đến thờ Bác
Qua Ngã Bảy thoáng nghe nỗi niềm man mác
Nhớ anh bán chiếu cầm sào khua chiếu xuống...

NGỰA Ở NẬM

Bâng khuâng... Nhớ chợ nổi dập dềnh nơi điểm hẹn vào xuân.
Nhớ bến nước năm xưa, quê mẹ nghẹn ngào bao cuộc tiễn đưa,
Vì độc lập tự do (-) Lòng nao nao khi qua Tân Phú Thạnh.

Bên nghĩa trang nhớ dòng đời hôm nào. Niềm cảm xúc nghẹn
ngào (-)

Mấy chục năm trời thương nhớ mệnh mông, ơi người bạn văn
công (-)

Bạn ra đi bỏ lại cây đàn, gảy guộc ánh trăng vàng (-)

Kỷ vật năm nào bên kinh Long Phụng, là chiếc kẹp bỏ câu (-)

VỌNG CỎ

1- Khi chim bồ câu chấp cánh báo tin vui ngày non sông thống
nhất, cũng là lúc người đồng đội thân thương đã vĩnh viễn xa rồi...

Vàng trắng đêm cũng héo rữ ngậm ngùi. Bạn ra đi bỏ lại cây đàn
thương tích bên cạnh cây dừa đầy dấu vết chiến tranh (-)

Mưa tháng tư se từng hạt mong manh, như xốt cảm nỗi biệt ly tan
hợp đời người. Không hẹn ngày về là lời của kẻ ra đi, ai có ngờ đâu
cũng là lời trăng trối.

2- Mấy mươi năm qua mà ngỡ như giấc mộng, dư âm ngày xưa còn vọng đến bây giờ. Bài hành khúc tiến quân, bài hẹn ước mong chờ. Theo bên chúng ta là cây đàn năm cũ, từng dặm đường đời, từng giấc ngủ phong sương (-) Cùng chí hướng diệt thù vì Tổ quốc quê hương, cùng nếm trải gian nan vì tự do hạnh phúc. Long Trì, Xả Phiến, Phương Bình, Bà Bái, thời gian chưa nhòa những kỷ ức ngày xưa.

NÓI LỜI

*Nắng nhớ khói thơm, mưa thương lá mỏng
Gió quện tiếng đàn, trăng vọng lời ca
Đâu cũng quê hương, đâu cũng là nhà
Mang chí cả trên vai thì sơn hà lên tiếng gọi*

VỌNG CỎ

5- Dẫu phải hy sinh hay đứt máu xương đánh đổi, lòng sắt son há nhụt chí anh hùng... Nước mắt chia ly là giai điệu tương phùng. người ra đi mà đời đời không mất, bởi thể phách đã chan hòa trong lòng đất, lòng dân (-) Hậu Giang ơi! Mảnh đất nghĩa ân, nuôi lớn những đứa con xả thân vì nghĩa cả. Kính xáng Xả No dòng nước trôi êm ả, dịu ngọt thân thương như dòng sữa mẹ hiền.

6- Mưa tháng bảy se dài chuỗi nhớ, Hậu Giang ôm choàng những đứa con yêu. Những đứa con đã dâng hiến máu xương cho Tổ quốc quê hương hát trọn bài thống nhất. Hòa Lựu, Vĩnh Chèo, Vị Thanh, Phụng Hiệp, tên đất tên làng càng tươi đẹp hơn xưa.

Tâm tình xin kết thành thơ.

Mùa xuân hạnh phúc ấm no thanh bình (-)

Về Hậu Giang nghe nồng nàn hương đất, kỷ niệm đọng đầy kỷ ức mệnh mông. Chiều Lương Tâm thấp nén nhang mặc niệm, kính cẩn trước hương hồn người vì nước, vì dân.

VÀNG TRẮNG ĐƯA TIỀN

(Giải: NHÌ)

Tác giả: *Lý Việt Hùng*

THƠ

Nữ: Hoàng hôn chậm chậm buông màn
Lung linh mặt nước nhuộm vàng ánh trắng
Phổ phượng đèn kết hoa giăng
Vị Thanh rục sắc hoa dâng muôn màu.

TRĂNG THU DẠ KHÚC

Nam: Đứng... nơi đây, bên bờ Xà No mênh mông.
Trăng nước hữu tình, soi bóng đôi mình.
Nữ: Mặt sông lấp lánh ánh trắng sao
Ánh trong mắt đợi, nỗi niềm chờ mong bao tháng năm.
Nam: Bên bờ sông quê, còn in dấu đôi mình.
Biết bao kỷ niệm những ngày bên nhau tuổi ấu thơ.

VONG CỎ

Câu 1: - Nữ: Anh ơi! Mình sánh bước chung đôi trên đại lộ thênh thang
bên bờ Xà No soi bóng nước. Nghe con sóng xô xao từ trong kỷ ức, như những
con sóng của dòng sông quanh năm chung thủy với đôi... **bờ**.

Dù bên cách trở ngăn vẫn son sắt đợi chờ.

Nam: Đời bình nghiệp cổ mấy ngày nghỉ phép, về thăm quê và cùng em
hát tiếp bài tình ca.

Nữ: Thị xã đêm về đèn giăng lối kết hoa, làm xao xuyến ánh trăng ngà rục
rờ. Tim rộn ràng khi môi lại tìm môi, lúc trăng Xà No ngập ngừng buông **xuống**.

Câu 2: - Nam: Tình anh trao em đông đầy theo năm tháng, như con nước
Xà No lại lặng dâng **đầy**.

Nữ: Ai đắp, ai xây trên bến sông này.

Nam: Đôi bờ kẻ lung linh soi mình bên Kính Xàng, thêm đậm dáng hình
khu đô thị mới **Hậu Giang**.

Nữ: Phải trải bao nhọc nhằn vất vả gian nan, để mình được diu nhau vào hạnh phúc.

Nam: Dòng sông quê hương đưa ta vào lối mộng, bao tâm sự vui đay làm xao động khúc sông quê.

LÝ TRĂNG SOI

Nam: Trăng về đâu, theo nước trôi lững lờ.
Có chờ mong ai, sao vẫn vương đôi bờ.
Mặt sông, ánh sương giăng mờ.

Nữ: Trăng vàng đêm nay, dường như chào thửi đôi bóng cùng ta.
Hàng đèn rung rung, lưu luyến phút chốc xa.
Ôi! Đẹp vô cùng đêm kỷ niệm tình ta.

VỌNG CỎ

Câu 5: - Nam: Tạm biệt Hậu Giang sau những buổi chiều bên nhau hò hẹn. Đêm nay mình sánh vai nhau bên bờ sông kỷ niệm, nhìn phố thị đổi thay đèn hoa rực rỡ, làm bịn rịn bước chân người chiến sĩ lúc quay... về. Những công trình cao cao như nâng bóng trăng thê

Nữ: Trăng ơi trăng, hãy rơi chậm chậm, để trao hết nỗi lòng mình trước lúc trăng tan.

Nam: Trăng thượng ngàn bằng bạc mệnh mang, gió se lạnh thấm vào băng đá. Nơi công viên chúng mình từ tạ, để ngày mai anh trở lại biên thùy (-)

Câu 6: - Nữ: Cầu Xà No đưa tiễn bước chân anh. Bến nước Vị Thanh mong chờ người trở lại. Đêm đã dần xa trăng vàng nghiêng nghiêng bóng, theo con sóng xuôi dòng sông chờ nỗi chờ mong.

Nam: Ánh nguyệt làm dòng sông ôm bóng trăng quê. Khi bím bíp gọi về con nước lớn. Sẽ nhớ cùng trăng giỡn đùa theo ngọn sóng, lặn hụp thỏa thuê cùng sông nước quê mình (-)

Nữ: Trăng rơi đầy nước trăng tan. Theo con nước bạc trăng về Hậu Giang.

Nam: Trăng nước giao duyên làm say tỉnh con sóng lượn.

Nam - Nữ: Trăng xế bóng nghiêng chào đưa tiễn bước anh đi.

GIÓ THỜI BÔNG TRÀM

(Giải: BA)

Tác giả: Thu Tâm

Nam: *Hò ơ . . . Gió đồng bằng thổi thênh thang
Người đồng bằng cũng mệnh mang tâm lòng
Hỡi cô thăm lúa rặng đồng
Sao cô gom hết . . . hương đồng đem đi?*

VỌNG CỎ

(Câu 1) Giữa buổi sớm mai những bông lúa còn nghiêng đầu say ngủ, nhẹ nhẹ bước chân em ơi bình minh đang thức giấc, nắng chưa kịp lên mà sao đôi má em . . . hồng.

Nữ: Kia, lạ chưa?.. Có con ong từ đâu bay lạc trên đồng....

Cứ vo ve nói lời ong tiếng bướm với bông mướp bông cà mọc dọc chân quê?

Nam: Con ong từ rừng ngập nước bay ra ngơ ngác trước bao la đồng ruộng, ngợp gió đồng bằng chấp chới cánh mỏng manh, chút phấn bông trà đánh rơi trong biển lúa.

Nữ: (Hò) *Hò ơ . . . Gió đưa gió đẩy bông trà
Về lung cùn cùn về đồng ăn của
Bông trà, bông sậy, bông mua*

(vào câu 2) . *Tin ba bông ấy thì vô lung Ngọc . . . Hoàng.*

Nam: Em có về lung cho con ong đi lạc quá giang về lại rừng trà...

Nữ: Em nghe nói lung trà nhiều muỗi vắt, dòng kinh nặng phen nước cũng ngừng trôi.

Nam: Vùng trũng giữa đồng bằng sông Hậu, em ơi, nên gom hết những giọt mưa chua mặn. Như con ong chắt chiu nhụy trà làm mật ngọt, nên giữ cho đồng bằng một hơi thở nguyên sơ.

Nữ: (nói lời) Xưa tên đất là một tiếng kêu than
Là chốn nương thân của những mảnh đời trôi giạt
Nam: Nay tên đất đã thành khúc hát
Rừng băng khuâng mơ ước chuyện trăm năm.

VỌNG CỎ

Nữ: (Câu 5) Trả lại trinh nguyên cho chốn thiên nhiên còn nhiều
thẹn thùng e ấp. Thương quá năm ơi, dầm chân trong nước vẫn vui cao
tay vẫy gọi cánh chim. . . trời.

Nam: Thương đất; thương cây, em có thấy thương người?

Nữ: Thương những bàn tay xé kinh đảo đất cho từng hàng trăm
năm níu kéo nhau lên.

Nam: Cho lũ rắn rùa khỏi ác mộng đêm đêm, cho gió thổi bông
trăm đùa cá quẫy.

Nữ: Bầy vạc đã thôi kêu sương buồn khắc khoải, em thấy
thương... thương con ong nhỏ lạc đàn.

Nam: (Câu 6) - Hò ơ. . . Gió lay bông sậy ven sông.....

Lung trăm ngập nỗi nhớ mong đồng bằng

Nữ: Gió đưa gió đẩy, bông trăm

Bay xuống cánh đồng làm em nhớ.... nhớ con ong.

Nam: Thương nước đồng bằng, trăm càng xanh ngun ngút.
Thương nhớ em, anh muốn làm con ong nhỏ lang thang để đi lạc vào
vòng tay triu mến như đồng bằng luôn ôm ấp rừng lung.

Nữ: Em gọi chút hương đồng theo con ong nhỏ, cho mật ngọt
rừng lung ngan ngọt vị đồng bằng

Nam: Anh về lại vùng lung bầu ngập nước, trồng thêm năm cho
dày nỗi nhớ thương.

Nữ: Gió vẫn thổi những bông trăm nhắc nhở: Rừng ở giữa đồng
bằng, anh ở giữa tình em.

NHỚ MẸ QUÊ XƯA

(Giải: BA)

Tác giả: Nguyễn Trung Nguyên

NÓI LỜI

*Con còn nhớ những ngày nước lũ
Tiếng chim kêu chao chác bên bờ
Mẹ dậy sớm nùi rơm ủ lửa
Tiếng thờ dài con vẫn thường nghe*

VỌNG CỐ

Câu 1: Làm sao con quên được tiếng thờ dài của mẹ, cứ mỗi bận nước rong bông điên điển vàng trên ruộng, lại có tiếng chim kêu chao chác bên... hè. Ai ghé thăm đàu ngoài con nước lũ tràn về. Mẹ cầm cùi se rơm làm củi, hết ngóng nhìn trời lại ngó trước, trông sau. Miền quê nghèo dầm mái lá hắt hiu, mùa lũ đến hết giăng câu lại ra đồng thả lưới. Con cá, cọng rau mẹ nhọc nhằn sớm tối, chỉ mong mấy đứa con mình no cơm ấm áo.

Câu 2: Cái khổ của nhà nông đầu chi vào mùa lũ, nước kiệt tháng giêng con kinh nhờ khô dòng. Nhìn đàn con cực ăn mẹ hết vào ra lại ngồi đứng tần ngần. Con nhà nghèo nơi nào cũng vậy nhưng suy đi tính lại đám trẻ nhiet vườn vẫn chịu phần hơn. Mùa lũ tràn đồng nước ngập lờ châu, mùa khô nứt nẻ tay quơ quảo tươm máu. Rổ ốc mẹ mang về chứng con mừng vui hí hả, chẳng đứa nào kịp nhìn đôi mắt mẹ mênh mông.

NÓI LỜI

Trăm con nước đổ nguồn ra biển
Con trôi theo lũ cuốn cuộc đời
Hào hức tắm bao bờ bến lạ
Mẹ quê nhà ngồi đếm lá rơi

VỌNG CỐ

Câu 5: Chúng con lớn lên được học hành đỗ đạt cũng nhờ tấm lòng bao la của mẹ, đã chắt chiu tưng hạt phù sa của con kênh Xà No mùa lũ. Xuôi dòng nước đổ nguồn ra biển cả, bạn thân con đã đi qua biết bao bờ bến trong... đời. Miếng lạ vật ngon hao hức tiếng cười. Nhưng con vẫn thèm tô canh của mẹ nấu, chén mắm chưng mặn mòi mấy bữa trời mưa. Mẹ bây giờ vẫn cầm cụ vào ra, nhà vắng lặng tiếng thờ dài của mẹ. Mùa lũ đến khói rơm nhòa tóc bạc, tiếng chim khách chác chao cứ làm mẹ ngóng trông hoài.

Câu 6. *Hồ ơ!*

Con cò lặn lội bờ sông
Mẹ tôi ngồi đồng đội nắng dầm mưa
Nhớ thương biết mấy cho vừa
Tiếng ai hò ví dặm thưa sớm chiều.

Cả cuộc đời con mang ơn vùng đất Hậu Giang quê ngoại, mãi mãi không quên nơi chốn đã cho con nên hình nên vóc. Không quên dáng mẹ tảo tần hơn sớm, nước lũ đồng xa nơi xóm thôn nghèo.

Sông chảy xuôi gió thổi ngược mùa
Trái tim biết bên nào bồi - lở
Đời mẹ cứ nhớ thương vơi vợi
Nước về rồi mà con vẫn xa.

VIẾNG NGHĨA TRANG

(Giải: BA)

Tác giả: Nguyễn Ngọc Thào

NGỰA Ô NAM

Được may mắn trở về sau chiến trận. Không vết thương trên người lòng cứ nghe... đau. Chiều nghĩa trang chu quo tiếng lá xôn xao.

- Người lính già đứng lặng thật lâu, bên hàng bia liệt sĩ đỏ màu son
- Khóe mắt cay cay tìm bạn bè quen thuộc, mỗi tuổi thơ với chiến tích sáng ngời, nhớ từng tiếng nói nụ cười (-).
- Bình lửa qua rồi kỷ ức vẫn vẹn nguyên, đêm đông đón bạn anh dừng hy sinh (-).
- Bao ước mơ ấp ủ chưa tròn, cho riêng ông cảnh cảnh nỗi niềm (-).
- Nghĩa nước, tình nhà đôi vai trĩu nặng. Trở trở, muộn phiền mái tóc pha sương.

VỌNG CỎ

Câu 1/. Gió chướng về sẽ về nghĩa trang chiều xôn xao tiếng lá. Ôm bó hoa trên tay mà người lính già lặng lẽ, ông đến để tìm thăm những đồng đội của năm... nào.

Thèm vất cơm nguội để làm đôi ngọt tình nghĩa đồng bào. Vĩnh Viễn, Phương Ninh còn ghi chiến tích bao bè bạn, cùng những vui buồn chớp mắt bỗng nhiên ra (-). Đây, em Mỹ Hạnh vẫn công giọng trầm ấm thiết tha, kia anh Hai giao liên gan dạ, hiền hòa. Học sinh Tây Đô đánh giặc tuổi mười ba, những tên đất tên người đã trở thành bất tử.

Câu 2/. Chiều nghĩa trang mệnh mông nỗi nhớ, bao cảm xúc trào dâng thành giọt lệ tương phùng. Ấm áp thân tình giữa bao đồng chí đang nằm. Xưa máu bạn hòa trong lòng đất, nay đã hóa thành những đồng lúa nồng thơm (-).

Những bữa rau rừng đỡ dạ thay cơm, mà niềm tin vẫn rạng ngời trong từng ánh mắt. Người lính già nghe tim mình thổn thức, vuốt mái tóc phai màu tâm sự cứ đầy vơi.

NẶNG TÌNH XƯA

Trời xanh lồng hương trầm nồng thơm
Gọi thầm tên bạn cho vơi niềm nhớ thương
Người nằm đây với Tổ quốc ngàn đời
Như những ngôi sao sáng rực dưới mây trời
Lời thề xưa còn nghe vang vọng
Chung bước chân hành không ngại từ sanh
Áo lính sờn vai một đời xuôi ngược
Chinh chiến qua rồi ông chưa phải dừng chân.

VỌNG CỎ

Câu 5/. Đất nước thanh bình màu xanh sinh sôi từ những hy sinh mất mát. Đứng trước đồng đội năm xưa ông nghe tim mình se thắt với bao việc riêng chung cứ canh cánh bên lòng.

Cuộc sống hôm nay đang đổi thay từng phút từng ngày. Hậu Giang vùng đất mới đang vươn vai Phù Đổng, mơ ước được thành rồng bay ra tận biển Đông (-). Trong niềm vui chung vẫn còn bao suy nghĩ lo toan, người cựu chiến binh lại cùng con cháu bước vào trận mới. Viếng nghĩa trang bao giờ nghĩ ngợi, ông muốn được sẻ chia cùng đồng đội quanh mình.

Câu 6/. Chiều binh yên bên hàng bia liệt sĩ, người lính ngậm ngùi nghe nặng trĩu bước chân. Đôi tay gầy áp ủ những dòng tên, hơi ấm bạn lan trong từng thớ đất. Cuộc sống đổi thay với bao thử thách, lạc hậu đói nghèo luôn rình rập phía sau lưng. Chung thủy sắt son ông đã nguyện cùng non nước, thấp sáng nghĩa nhân cho xanh thắm cuộc đời (-).

Người lính Cụ Hồ muốn nhắc nhở con cháu, hưởng hạnh phúc phải nhớ ơn người nằm xuống. Đất Hậu Giang đã qua rồi thời chinh chiến, nhưng tình đồng đội, đồng bào năm tháng vẫn vẹn nguyên.

DU LỊCH HẬU GIANG QUA MẠNG

"Chủ đề quảng bá du lịch tỉnh Hậu Giang"

(Giải: BA)

Tác giả: **Huỳnh Hồng**

NÓI LỜI

Nhớ bữa nọ buồn buồn tôi "dạo mạng"
xộc lung tung tìm bạn bốn phương

Mấy địa chỉ quen "chát" miệt cũng buồn

Tôi chuyển trang "web" Hậu Giang để tìm "tua" du lịch.

Tôi gõ "gu gồ" chầm com chầm "vi en" chầm Hậu Giang" (-) tìm thư. Thao tác xong xuôi tôi bấm "en to" hai chữ Hậu Giang hiện lên theo hình rẽ quạt như đôi cánh tay mở cổng chào tôi ...

VỌNG CỎ

Câu 1. ... vào. Máy chữ hiện lên là một lời chào. "Welcome to Hậu Giang" (chào mừng quý khách) đã có tấm lòng tìm đến trang "web" Hậu Giang (.)

Động tác trước tiên tôi tìm các trang chuyên mục, chẳng hạn như là: văn hóa cộng đồng, lịch sử và du lịch để sau này tìm đến tham quan. Bởi sở thích của tôi thích đi tham quan, du lịch đặc biệt du lịch miệt vườn đồng quê sông nước (.)

Câu 2. Theo ngón chỉ tay tôi "nhấp" hoài con "chuột", đọc hết trang này rồi lại trang kia. Được biết Hậu Giang có nhiều địa danh nổi tiếng mà từ xưa tôi đã thuộc lòng. Bởi vậy nên tôi ước ao được đến một lần. Đó là Vĩnh Viễn, Tầm Vu, Rạch Gòi, Long Trị, Lung Ngọc Hoàng, Long Mỹ và Chợ Nổi Ngã Bảy vân vân (.) Đang dạo trên mạng say sưa cũng chưa tìm ra tua tuyến thì bỗng sau lưng mình có tiếng: Dừng lại ông ơi - Dừng lại chỗ Chợ Nổi trên sông ngay chân" Ngã Bảy tôi thích chỗ này dừng lại tôi coi coi. Xem tới xem lui cuối cùng bà quyết: Điểm đến lần này phải là Chợ Nổi trên sông (.)

NÓI LỜI

Tới Ngã Bảy trời vừa sắp tối
Chợ Nổi là đây - Điềm đến cũng đây rồi
Hai vợ chồng tôi như lọt giữa chợ vui
Bờ ghe kết nối thành bè. Ồi, thôi thôi vô số kể.

Tôi với bà tổng teng từ ghe này rồi sang ghe khác. Đi riết mỗi chân đi hoài hồng chán, vì cái chợ nhóm trên sông "ngay chân" Ngã Bảy; một cái chợ được coi như độc nhất vô...

VỌNG CỐ

Câu 5.nhì. Một bức tranh sinh động đặc kỳ. Nói tới trái cây thì "mèn ơi" hàng hà sa số, còn nói tới sản vật địa phương miệt rừng, miệt biển, miệt vườn "ta nói" đủ thứ hết trơn (!) Ghe bán thứ chi họ bèo bằng thứ ấy, ai muốn mua gì nhìn vào đây mà mua. Hàng hóa tươi chong mát tay, bắt mắt cộng với tiếng chào mời ngọt giọng miền Tây. Ai đến cũng mê, ai về cũng nhớ, ai mới nghe qua cũng muốn tới một lần (!)

(CA TRÙM QUA LÁI)

Câu 6. Dưới ánh trăng non đèn mẹ, đèn con, đèn bình, đèn điện sáng rực góc trời như siêu thị vậy ta ơi. Độc nhất là gác khuya người ta lên mui ghe đờn ca tài tử, cộng tiếng rao hàng lạnh lạnh trên sông: "Ai ăn chè đậu xanh nước dừa đường cát đây hông?!". Ồi, tiếng rao như mời như gọi, thương lái, thương hồ tắt máy buồm neo. Bởi vậy ghe xuống miền Tây ngang đây cũng ghé - ghé lên Sài Gòn - Bến Nghé cũng ghé lại đây. Ngoài người bán người mua còn có cả khách tham quan thương ngoại, và khách lữ hành ngoại quốc "Tây ba lô" nữa à nghen. Họ ngắm, họ xem, họ ghi, họ chép, họ "chỉ chó" lung tung rồi đắc ý gật gù (!)

Thấy vậy bà xã tôi chầm liến mấy câu Tiếng Anh bằng A English: Anh chị cảm nghĩ thế nào khi đến Hậu Giang? Ông đáp: Ô kê! Rồi nói qua Tiếng Việt:

"Hậu Giang có chợ nổi tuyệt vời
Điềm đến lý tưởng đang gọi mời chúng ta!"

HẬU GIANG MỆNH MANG KỶ NIỆM

(Giải: KHUYÊN KHÍCH)

Tác giả: Huỳnh Tâm Luông

NÓI LỜI

Chiều Vị Thanh mệnh mông đông xanh thăm
Ngọn gió lửa qua sóng lửa nháy nhấp nhô
Dòng kênh sáng thuyền ai mua lúa
Chờ phù sa chờ nặng những ước mơ.

VỌNG CỐ

1. Trên bầu trời xanh, đàn cò trắng bay về chốn bình yên trước khi màn đêm dần buông xuống. Kỷ ức ngày xưa chợt quay về trong nỗi nhớ, mẹ cơ cực lắm than ngày ba buổi trên... **đồng...** Thương nhớ bóng cha, mẹ ấp ủ trong... lòng... Cây ra lá mà thân cành thì yếu ớt, mùa lũ về cây gồng chịu trong mưa giông. Cha theo tiếng gọi non sông, mẹ lầm lũi thân cò trên đồng xa ruộng sớm. Chịu đựng gian nan suốt tháng lặn canh dài, với rau đắng, ốc đồng, chờ ngày thanh bình trên quê hương yêu dấu...

2. Đất trời Long Mỹ Vị Thanh vang rền tiếng súng, lòng mẹ băng khuâng, mắt sáng niềm tin, nghe trong gió tiếng mẹ thì thầm,... Giải phóng quê hương, con ơi! Cha sẽ quay về... Theo hướng tiến công mẹ chắc tay băng cờ biểu ngữ, cùng mọi người thẳng tiến đến Vị Thanh.

Ngày xưa thiếu phụ bồng con chờ chồng hoá đá, nay mẹ chờ Ba thêm vất vả gian nan

Đồng xa ruộng sớm dầu màng
Muối dưa cơm hẩm tháng ngày nuôi con.

NÓI LỜI

Con khôn lớn, quê hương ngày càng đổi mới

Theo bước cha anh đi canh giữ biển trời
Cho quê mình mãi mãi đẹp tươi,
Dòng kênh sáng chở ước mơ về thôn xóm nhỏ.

LÝ TRĂNG SOI

Ơi dòng kênh! Năm ấy, chiến công oai hùng
Ghe, thuyền ngược xuôi, chôn quê thành bình
Ai về quê tôi thêm nhớ nhung trong lòng.
Trên bờ sông, vườn cây trái chín tươi màu tình yêu.
Gió đồng mệnh mang, hương lúa đưa hương.
Đáy đỏ vui vầy, chim én gọi mùa xuân.

VỌNG CỔ

5. Ở nơi đó quê tôi Hậu Giang mênh mông sông nước. Chợ nổi đông vui, thuyền ghe tấp nập, bến sông Ngã Bảy, bến tàu Cái Côn, cầu mới thênh thang, phố thị khang trang, vui đón khách tham quan, dù đèn một lần thôi mà vương vấn mãi trong... lòng... Về Phù Hữu quê bưởi Năm Roi, sung túc làng quê bát ngát hương... đồng... Khu công nghiệp bên bờ nam sông Hậu, rộn rã công trường trong tiếng hát dựng xây. Viên gạch hồng từ những bàn tay, đi khắp chôn mang về nguồn vui mới. Về Hậu Giang, ghé Châu Thành ăn canh chua cá ngát, ngon ngọt hương vị đồng quê mà chan chứa biết bao tình...

6. Dòng sông Hậu lớn mùa chở nặng phù sa, đắp bồi cho đồng bằng luôn xanh tươi, trù phú. Người dân Hậu Giang vẫn một lòng chung thủy đoàn kết chung tay xây dựng quê hương ngày càng thêm giàu đẹp. Miền đất Hậu Giang luôn thiết tha mời gọi nghe tiếng hát giọng hò mang nỗi nhớ mệnh mang. Khóm Cầu Đúc vẫn ngọt ngào hương vị, quýt đường Long Trị, trâu vàng Vị Thủy thấm đượm tình nồng...

Hậu Giang hai tiếng quê mình,
Ngọt tình đất mẹ, thấm tình quê cha,
Dù cho cách mấy quan hà,
Mệnh mang kỷ niệm, Hậu Giang ơi, ta về.

THỊ XÃ CHIỀU THU

(Giải: KHUYỀN KHÍCH)

Tác giả: Nguyễn Hoài Vân

NÓI LỜI

Trở về thị xã chiều Thu
Cờ hoa rợp bóng chào Thu hơ vờ nào
Sông xưa vỗ nhịp rì rạo
Như đang trôi khúc ngọt ngào tình quê.

VỌNG CỜ

1. Về lại quê hương giữa những ngày Thu lịch sử. Vị Thanh ơi! Có hay chăng người lữ thứ đã trở về đây sau bao năm tháng mong....**chờ**. Niềm vui chấp cánh tung bay theo bóng sao... **cờ**.

Thoáng chút ngán ngẫm, còn đang mộng, ngắm những công trình cao rộng bước tương lai (+). Nghe hồn mình ngây ngất men say, say hạnh phúc, say tình xứ sở. Xứ sở anh hùng nuôi lớn những ước mơ, như dòng sông tuổi thơ chờ đầy mơ ước.

2. Những áng mây thu vẫn in hình soi bóng nước, trên dòng Xà No như hẹn ước bao... **đời**. Sao chiều nay thêm xanh thắm tuyệt... **vời**.

Đại lộ thênh thang, bờ kè thẳng tắp như ánh mắt đôi bờ lấp lánh những niềm vui (+).

Hậu Giang ơi! Sông nước quê mình bao lượt đầy vơi cho hương sắc cuộc đời thêm rực rỡ. Để chiều nay chảy vào miền thương nhớ, nghe bồi hồi, rộn rã bước chân xa.

LÝ BA TRI

Dù xa, xa cách muôn phương, dẫu tháng năm dài vẫn thương,

vẫn nhớ!

Xà No một nhánh sông quê, muôn thuở hẹn thề son sắt không phai.
Hẹn ước vui sum vầy khi quê mình đổi thay,
chung sức, chung tâm lòng xây cuộc đời tương lai.

VỌNG CỎ

5. Nhớ buổi chia tay em nhìn tôi ngập ngừng khẽ nói. Khi cánh chim bằng đã tung mây, lướt gió biết cỏ còn nhớ, còn thương bao kỷ niệm nơi... **này**. Có nhớ dòng sông bao lướt vơi.... **đây**;

nhớ hương mía đường Vị Thanh ngọt lịm; nhớ khóm Cầu Đúc quê mình nổi tiếng ngọt thơm (-); nhớ điệu hát, câu hò trên Chợ Nổi thân thương, cho bây ngã vẫn vương tình người Ngã Bảy; nhớ người xa những chiều mong đợi, mặt nước hồ sen cũng vơi vơi nỗi mong chờ.

6. Hậu Giang ơi! Tôi đã về đây như lời hẹn ước, về với tình người sau trước thủy chung. Khắp quê hương đang hớn hờ vui mừng, trong sắc nắng chiều thu rực rỡ, đường rộng mở, cuộc đời rộng mở, đi giữa quê mình cứ ngỡ trong mơ. Cho tôi **đặt** những vần thơ, thỏa niềm thương nhớ bao năm đợi chờ (-).

Trở về thị xã chiều Thu

Cơ hoa rợp bóng chào Thu năm nào

Sông xưa vỗ nhịp rì rào

Như đang trôi khúc ngọt ngào tình quê.

HẬU GIANG MIỀN ĐẤT TRÈ

(Giải: KHUYẾN KHÍCH)

Tác giả: Huỳnh Khánh

NÓI LỜI

Đi qua kênh xáng Xà No
Vẳng nghe câu hát, giọng hò miền quê.
Hậu Giang mấy lượt đi về
Rôn rã nhịp sống say mê vẳng người.

LÝ NGỰA Ô NAM

Hoài tưởng Hậu Giang, qua bao đời cơ cực, lầm than
Bom cây, đạn xối nhưng lòng người vững chí, bền gan
Tạo nên dáng đứng hiên ngang
Dòng Hậu Giang lục bình trôi tản mạn
Chở âm vang điệu lý, câu hò. Nhộn nhịp bến nước, con đò
Mang nặng tình người, tình đất Hậu Giang
Bao nỗi nhớ miền màu
Người người hân hoan, lịch thiệp ân tình
Ngọt ngào hương lúa quê mình. Đêm ngày dòng sông Hậu
Tươi thắm hạt phù sa.

VỌNG CỎ - Ghé Vi Thanh chiều cuối đông khi ánh trăng non
vừa ló dạng, từng sợi tơ vàng rắc ngang chiếc cầu Cái Tư hừng màu
áo mới, làm gương mặt Hậu Giang rạng rỡ như ánh trăng...

Câu 1. **Trên.** Từng đôi trai gái diu nhau trong lời nói thì thầm.
Tối lơ ngơ từng bước chân trên phố chợ, đường phố lên đèn đánh thức
trong tôi. Tôi đang nghĩ về những miền đất nhớ xa xôi Long Trị, Xà
Phiên đục trong mùa cây trái ngọt, nhớ khu di tích Tầm Vu, nhớ chiến
khu lừng Ngạc Hoàng đêm ngày đổi mới.

Câu 2. Hồ ơ, ơ... ơ. Ai về miệt rạch Cái Nhum, qua lưng Bàu
Giá cho nhân cùng quê hương, đường đời dẫu mấy gian truân, tình xưa

nghĩa cũ... Hồ σ,... Tình xưa nghĩa cũ vẫn luôn đọng đây. Mừng ngày thống nhất bạn bè về Vị Thanh vui về sum vầy.

Trong niềm vui có nỗi buồn xen lẫn lộn, nhớ những người năm xuống cho rặng rừ đất Hậu Giang.

Con đường mới mở rộng thênh thang, có nước mắt mặn xương đồng đội tôi trong ấy. Tình đất tình người trước sau vẫn vậy, bao xuyên trong lòng thương biết mấy Hậu Giang.

LƯU THỦY HÀNH VÂN

*Nghe gió reo Hồ Sen vang khúc ca, Lối thiết tha êm đềm.
Bâng khuâng nỗi nhớ mệnh mang đất trời Hậu Giang. Miền quê ơi,
đắm say hương tình.*

VỌNG CỔ - Tiếp tục cuộc hành trình về Vị Thanh, Long Mỹ, Hòa Tiến, Kinh Năm, Vị Tân, Phương Bình, Hòa Lựu. Thăm đồng lúa vàng mơ, vườn cây sai oằn trái ngọt. Gặp lại những người thân quen trong niềm vui sướng dâng...

Câu 5. ... **trào.** "Thì ra con vẫn còn nhớ những ngày ác liệt năm nào. Tưởng tụi bây quen sống, cách đô thành nhộn nhịp, rồi quên cái xứ quê mùa năm tháng thủy chung". Mẹ nói câu ấy tưởng chừng giận nhưng mà thương, ôm tôi vào lòng, chiều rung rung giọt nắng. Mẹ ơi, xa Hậu Giang con vẫn nhớ câu "gừng cay, muối mặn". Trong lòng con luôn trĩu nặng ân tình.

Câu 6. Hồ σ... σ. Về Hậu Giang chiều rung rung giọt nắng, nhìn cuộc sống mới rộn ràng sâu nặng nỗi niềm riêng. Tình đất - tình người cao quý thiêng liêng... Hậu Giang đang cất cánh... Hồ... σ. Hậu Giang đang cất cánh trên đoàn tàu Việt Nam.

*Ai về vùng đất Hậu Giang,
Một miền đất trẻ, muôn ngàn đời thay
Quá khứ - hiện tại - tương lai
Hóa thành lý tưởng, bước đi nối dài...
Chung lòng vì một ngày mai
Khơi dậy nội lực, nhân tài về đây
Cùng nhau chung sức dựng xây
Hậu Giang miền đất trẻ, tương lai huy hoàng.*

BÊN DÒNG XÀ NO

(Giải: KHUYẾN KHÍCH)

Tác giả: Nguyễn Văn Dền

NÓI LỜI

Tôi lớn lên bên dòng Xà No êm đềm con nước chảy
Chiều xuống hoàng hôn tím biếc một màu
Nơi ấy năm xưa mẹ tiễn ba ra trận
bằng chiếc xuồng con, cơm nắm mơ cau.

VỌNG KIM LANG

Vẫn mãi trong tôi năm tháng không phai mờ, trên bến sông này ngày nào mẹ tiễn ba đi, đi theo tiếng kêu son nhà nện ngày về nước non bình yên.

Bên giàn Cát Đằng đang mùa nở hoa, tim tôi thương chờ chiều về mẹ đứng ngóng trông. Ba đi đánh giặc chưa về, vì nước nhà lắm cảnh đau thương. Ôm lấy con vào lòng mẹ mơ ngày giải phóng quê hương. Ngày đêm một nắng hai sương, vất vả thay chồng nuôi con, một đời vì nước vì non thủy chung vẹn tình sắt son.

VỌNG CỎ: Trên dòng Xà No vào một mùa thu đêm rằm trăng sáng, mẹ bơi xuồng tiễn ba đi từ bến sông...

Câu 1:... này. Lấp lánh trăng khuya con nước dâng đầy. Hành trang cho ba, mẹ gửi theo một mớ cơm vắt và chiếc khăn rằn vừa đủ ấm đôi vai. Rồi từ đó ba đi biệt biệt thán năm dài, để mẹ đêm đêm ra bờ sông đứng đợi. Vì bóng quân thù còn khắp quê hương, ba phải lên đường xông pha nơi trận tuyến.

Câu 2: Thu đến thu đi mấy mùa lá đổ, dòng Xà No mấy lượt vơi đầy. Tân cuộc chiến tranh ba trở lại nơi này. Ba mới hay tin mẹ đã hy sinh trong trận đánh tàu binh Mỹ, ngày ấy giặc càn về máu nhuộm đỏ dòng sông. Viếng mộ mẹ hiền, con theo ba đi qua mấy bụi tầm vông, xào xạc tiếng bước chân ngỡ mẹ về xóm nhỏ.

Lời ai ru nghe êm êm trong gió, ngỡ tiếng mẹ hiền bên cánh võng ầu ơ.

NÓI LỜI

Ba đứng lặng giây lâu bên mộ phần của mẹ.
Mấy nén hương gió quyen khỏi lam chiều.
Có ba về đời con bất quanh hiu
Nơi mái lá ven sông chiều nay mắt cay cay làn sương khói mỏng.

ĐOÀN KHÚC LAM GIANG

Ngồi một mình suy tư, bao nhớ thương theo về vãn vương
Nhìn con nước trôi lững lờ, đắm lục bình trôi dạt theo năm tháng.
Chiều từng chiều trên bến sông ba cất lên cung đàn nhớ mong.

Câu 5. Chiều trên bến sông ba dạo lên mấy tiếng tơ lòng con
rưng rưng nỗi nhớ. Bến chén men cay con ngón ngang trần trở ba trôi
khúc Nam Ai rồi thả hồn theo chiếc lá xuôi.

VỌNG CỎ

... dòng. Chiều xuống bằng khuang ánh lửa phập phồng.

Con khô cá rần một ly rượu trắng cũng đủ ấm lòng người một
nắng hai sương. Cuộc chiến qua rồi ba trở về xây dựng quê hương,
rượu sớm đông trưa thân có lẫn lộn. Mỗi độ chiều tàn hoàng hôn giăng
lối nhỏ. Ngồi bên bờ sông ba thổi mấy cung đàn.

Câu 6. Dòng sông hiền hòa vẫn mãi êm trôi như còn in bóng mẹ
tôi bơi xuồng đưa ba đi kháng chiến. Và giờ đây nơi bến sông đưa tiễn,
từng đoàn tàu về cập bến tương lai.

Con mơ thấy mẹ về trên bến nước chiều nay, bên dòng Xá No đời
vui như mở hội. Cảnh hoa xưa không phai màu đợi, chờ trăng lên rạng
rờ lúc đêm về.

Con thêm nghe lại lời ru
Quyện vào trong gió mùa thu năm nào
Hồn quê phảng phất hương cau
Dòng sông vẫn chảy dạt dào trong con.

NÓI NHỊP ĐÔI BỜ

(Giải: KHUYẾN KHÍCH)

Tác giả: *Thiện Cần*

NÓI LỜI

Nữ: Sông quê nổi nhịp đôi bờ. Thương người trai trẻ, em chờ em mong

Nam: Hỡi người đứng đợi bên sông. Cầu duyên đã bắc sao không sang bờ

LÝ QUÀ CẦU

Nữ: Dòng sông chan chứa bao ân tình. Nơi này, mấy bận dò sang, em ra bến ngóng trông

Nam: Nhịp cầu hôm nay, đôi bờ xa thương nhớ đông đây. Niềm vui khôn xiết, ta sánh vai đi về chung lối

Nữ: Hẹn ước bên nhau người ơi. Trên quê hương đẹp mãi muôn đời

VONG CỎ

Câu 1 - Nam: Chỉ có một khúc sông quê mà mấy lượt hẹn thề, mấy lần hẹn ước để đến hôm nay mình mới được sánh bước bên nhau mà nghe xao xuyến ... tâm ... hồn.

Nữ: Chỉ cách con sông mà trong dạ bồn chồn. Em giả bộ vô tình ra bờ sông nhìn dòng nước chảy rồi lên sang dò tìm bóng dáng người ta (-).

Nam: Trời ơi, vậy mà anh nào biết nào hay, để sau này anh giận cho em những ngày yêu thương nồng thắm.

Nữ: Cầu Cái Tư quê mình đẹp lắm. Mỗi lần chiều về mình sẽ bên nhau suốt chiều dài nhưng nhớ (-)

Nữ: (Dành) Anh ơi, nhớ hồi mới quen nhau nghe anh rao bán khóm, em đứng nghe hoài mà chẳng muốn đi

Nam: Hả ơ... khóm Gò Quao, khóm Tắc Cậu, khóm Ba Đình nơi chua, nơi ngọt chỉ có khóm Cầu Đúc quê mình vừa ngọt lại vừa chua.

Câu 2 - Nữ: Bao nhiêu tiền một trái em mua, chiều về em nấu canh chua ăn liền.

Nam: Tương ai, chứ em thì anh đầu nờ lấy tiền. Khóan anh trông bên dòng Cái Tư, Cầu Đức, chút đỉnh có là bao (-).

Nữ: Đứng trên cầu Cái Tư nhìn dòng nước lao xao. Nhớ bên sông này, Chú Bảy năm nào đánh chìm tàu giặc.

Nam: Giờ dòng sông chở tình anh sâu nặng. Giữa dòng đời anh ghé bến tình em (-)

NÓI LỜI

Nữ: Cầu mới xây xong cho thoả lòng mong nhớ
Nhưng em vẫn còn ngỡ lúc gặp nhau.

Nam: Tình duyên như đã gởi trao
Sao em chưa chịu nói để anh nhận vào trong lòng.

VONG CỎ

Câu 5 - Nữ: Đừng vội trách em tại sao từ bắt anh phải chờ phải đợi, là con gái Hậu Giang em đâu dám đi lạc về ngang mà định đoạt chữ duyên... tình...

Nam: Anh đã hiểu lòng em như đã hiểu lòng mình. Xin hẹn mùa xuân này anh cậy người qua dặm hỏi mong cha mẹ ưng ý thuận lòng duyên đẹp tình duyên (-)

Nữ: Trầu xanh cùng với cau xanh ấy Quyên mãi bên nhau suốt cuộc đời

Nam: Cầu Cái Tư đã năm trăm mười bốn thước Anh qua đón cô dâu về làm lẽ tơ hồng (-)

Câu 6: Nam: Em ơi! Hai đứa mình bước trên cầu Cái Tư chờ không còn lắc lư con sóng vỗ, sóng vỗ mạn thuyền, cầu nổi nhịp tình ta.

Nữ: Đón nhau nghe trọn khúc tình ca, có tiếng chim hót và tiếng lòng mình rộn rã

Nam: Em thấy không, cầu Cái Tư nổi lên quê hương xứ sở, còn sông Cái Tư mang sức sống cuộc đời (-).

Yêu sao Cầu mới quê mình. Thăm tình non nước, đẹp tình đôi ta.

Nữ: Minh từ Vị Thanh rồi vòng quanh Rạch Giá. Ra mắt ông bà cùng ba má hai bên.

TRỞ LẠI HẬU GIANG

(Giải: KHUYÊN KHÍCH)

Tác giả: Nguyễn Văn Tâm

NÓI LỜI

Hẹn với em tôi về thăm Hậu Giang
Về với yêu thương nghĩa tình chan chứa
Về chiến khu xưa nay là miền đất hứa
Tình đất tình người gắn bó thủy chung

VỌNG CỎ

Câu 1. Hậu Giang ơi! Hơn ba mươi năm tôi trở về đây nghe lòng
đong đầy nỗi nhớ, qua bao cuộc bể dâu thăng trầm mấy thuở mà cái
nghĩa quê hương được gìn giữ trong mỗi con... người.

Gian khó chia nhau san sát ngọt bùi. Gạn đục khơi trong để dòng
đời thơm ngát, có phải tiếng kêu cầu thể mà lòng cứ da diết nhớ
thương. Nhớ mẹ canh đường, vượt lộ, chuyển gạo, tải thương, nuôi
nấng chờ che cho chúng con từng vất vả, giọt mồ hôi, giọt máu. Nhớ
cỏ du kích vừa tròn tuổi mười sáu mười lăm, sau trận công đồn cất cao
giọng hát...

Câu 2. Đi giữ Hậu Giang mệnh mang bóng chiều vàng hương
lúa mới, ơi miền đất với yêu nhiều kỷ niệm trong đời. Miền đất liệt
oanh với bao trang sử rạng ngời. Hòa Lựu, Lương Tâm, Phương Bình,
Vĩnh Viễn, ngôi sáng một chân trời làm rạng rỡ đất quê hương (-).

Để dòng Xá No tắm mình trong nắng mới lung linh, theo mẹ lên
đồng vun bồi mạch sống. Cho con cá vẩy đuôi tung tăng đón nắng,
mùi thơm ngọt, hương bưởi thơm lừng ngây ngất lòng ai...

NÓI LỜI

*Tôi ngập ngừng từng bước chân qua
Lối nhỏ thân quen thành đường thênh thang rộng mở
Chiến hào xưa giờ là những công trình mới
Điểm hẹn của đồng bằng miền đất trẻ Hậu Giang.*

VỌNG CỎ

Câu 5. Tôi đã hiểu xứ sở quê em còn lắm bộn bề trần trụi, nhưng trong mỗi trái tim hòa chung nhịp thở cùng với niềm tin dựng xây miền đất mới Hậu Giang sừng sững một chân... trời.

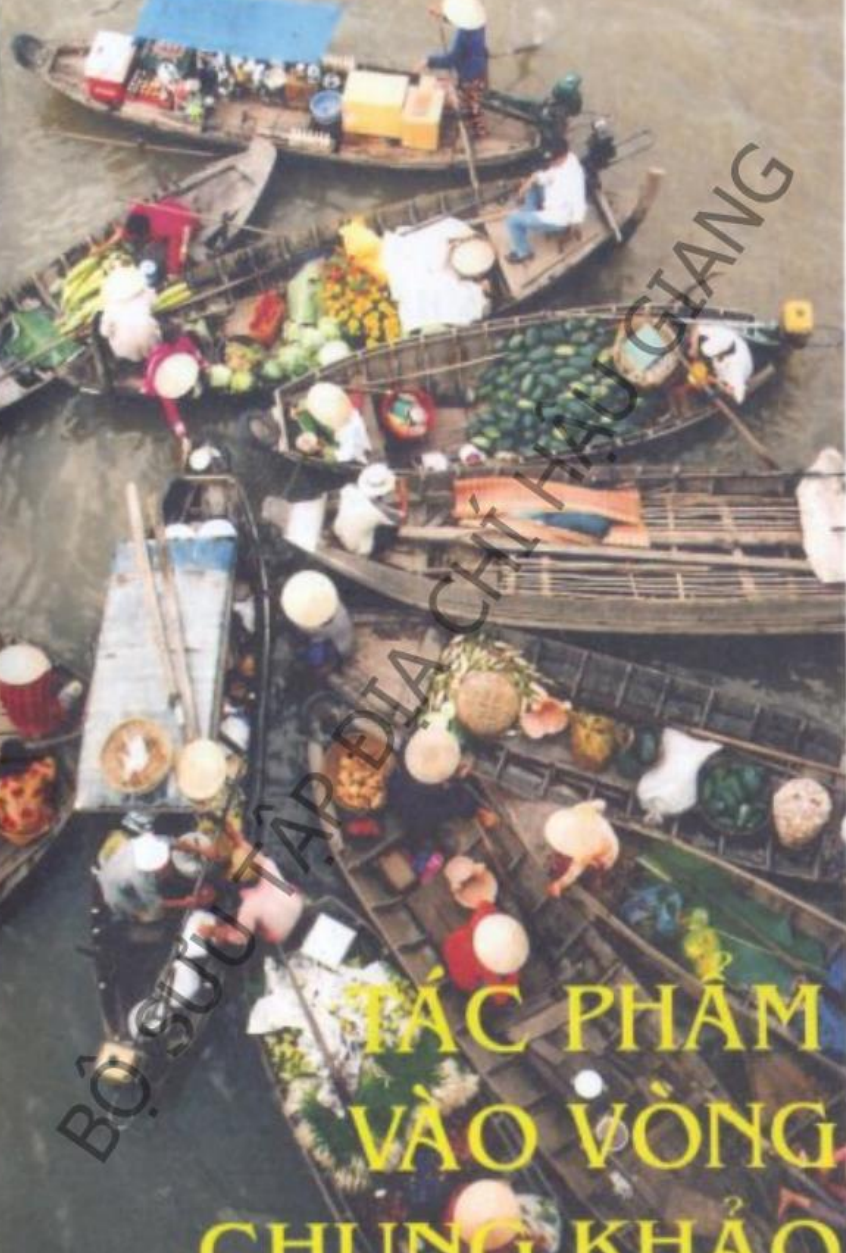
... Cho quê hương tươi đẹp tuyệt vời.

... Hậu Giang ơi! Nơi bờ bến hẹn hò đã trở về cùng hát bản hùng ca (-)

Xưa đổ xương trắng màu đào cho đất nước nở ngàn hoa nay Hậu Giang vươn lên với tầm cao thời đại. Vũ mới xôn xao trên cánh đồng lúa mới, và nhộn nhịp tan ca nơi núi mây công trường...

Câu 6. Bao năm dài nơi đất Bắc xa xôi, Hậu Giang mãi sống trong tôi tình quê hương xứ sở. Có phải buổi đưa tiễn xưa cũng là lời hẹn ước nên tháng năm dài lòng da diết tình ai!... Tóc xanh giờ đã lấm tấm pha sương, em như vẫn vẹn nguyên tình yêu thời con gái. Hơn ba mươi năm dòng đời trôi chảy, vật đổi sao dời mà lòng son sắt thủy chung.

*Tôi về với cả tình em
Thỏa niềm mơ ước tháng năm mong chờ...
Hậu Giang trong trái tim tôi
Sao lòng vẫn mãi bồi hồi vẫn vương
Có tình em với quê hương
Chân trời rộng mở nẻo đường tương lai.*

BỘ SƯU TẬP ĐỊA CHỈ KHU GIANG

TÁC PHẨM
VÀO VÒNG
CHUNG KHOA

TÌNH MÁ HẬU GIANG

Tác giả: Thu Tâm

NGÂM THƠ

Sông chảy bao đời nước chẳng vơi
Như tình mà vẫn lặng thầm trôi
Chiều nay con trở về quê mẹ
Dòng sông dâng nỗi nhớ lên mây...

VỌNG CỔ

Câu 1: Chảy đi sông ơi, cuốn hết đau thương của một thời máu lửa, dâng sóng yêu thương tràn bờ nhưng nhớ, mát rượi đời ta một bóng nhỏ liêu xiêu trên bến sông... chiều.

Con đã về đây với má Hậu Giang sau nặng nghĩa tình... Má cười oí trong làn nước mắt: "Bộ chê quê nghèo nên đi miết, phải không con?". Má vuốt ve nắn nót tay con như tìm sức dẻo dai của cánh đại bàng non bạt gió. Con xót xa đem thầm từng vết gian lao trên tay má mà nghe lòng đau nhói.

Câu 2: Xao xác chim chiều rù nhau bay về tổ ấm, mà cánh cò trắng kia ơi sao còn lẩn lẩn giữa lung phèn... Chờ năm tháng nắng mưa trên đôi cánh hao gầy...

Ba hy sinh ngày con vừa tượng hình sự sống. Một giọt chung tình má nâng nui suốt mấy mươi năm, ngọt bùi yêu thương qua từng hạt lúa củ khoai, cho con vững tâm bước đá mềm chân cứng. Má là dòng Hậu Giang chịu phèn chua cơ cực đem phù sa mỡ màu bồi đắp đời con.

NÓI LỜI

Má dắt con đi thăm từng vùng kỷ niệm
Cái Tư không còn buồn đưa tiễn chuyến phà ngang
Chúng con qua cầu chân bước tung tăng
Trên những ngã đường đời thôi lắt léo.

VỌNG CỎ

Câu 5: Má dắt con đi trên nẻo đường quê hương thênh thang
lộng gió. Bước trẻ nhanh nhanh, bước già chậm chậm, mắt ngắm bao la
lòng trào kiêu hãnh, má của con đầy bà má Hậu Giang với chéo
khăn...rần.

Sông xáng Xà No cũng theo má với con mà đếm bước từng
"Ngàn"...

Những chiếc thuyền chở khăm đầy bao mơ ước kỷ vọng háo hức
hẹn hò nhà máy mới xôn xao. Con vẫn tạc lòng chiếc xuồng ba lá
chông chênh, má chống, má chèo qua ngày mưa tháng nắng. Con vẫn
nhớ quắt quay từng đợt chèo, bữa cơm chiều có cá linh kho lạt với trái
bần.

6. Má ơi cái thuở củnàn người cũng nghèo như đất, nên trái bần
chua chát cũng ngon cơm. Má gom sản vật quê nghèo nuôi con thành
tiến sĩ, kỹ sư; để hieu lơi của đất như hieu lòng của má, để biết Lung
Ngọc Hoàng còn nằng tình hoang dã, để thấu nỗi niềm riêng Đồng Tử
Hủ vớ vàng (-)

Con đã hieu giữa đôi bờ trong đục, nghĩa đất tình người vẫn gần
bó thiết tha. Hieu quê hương đang ngày đêm tran trở trong hình dáng
hao gầy của người má Hậu Giang.

HẬU GIANG KHÚC HÁT NGỌT LỜI

Tác giả: Y. Tùng

NỖI LỜI

Hơn một lần tôi nghe khúc hát Tầm Vu
Đã bao lần về thăm Trà Bàn - Long Mỹ
Tiếng mẹ ru ngọt lời câu chung thủy
Như dòng sông dài qua mấy nhánh sông quê

HỒ (vở vọng cổ)

Hồ Ơ, Cái Tắc, Cái Tư nước từ thượng nguồn đổ dồn về sông Cái. Phụng Hiệp, Vĩnh Tường luân lưu dòng chảy nổi Vĩ Thanh. Đất thương đất mượt đồng xanh. Vườn thượng vườn rộ (ơ ờ). Hồ Ơ, vườn thượng vườn rộ, trái oản cây...

Câu 1: đơn...cảnh. Dòng sông No, dài như nỗi nhớ ngọt lành. Hòa Lựu, Trà Long anh chờ, em đợi. Một Ngàn, Mười Bốn Ngàn - biết mấy ngàn thương ?(-), bịn rịn, dùng dằng; đưa tiễn, vắn vưng. Rượu rót xoay vòng ly tình, ly nghĩa. Vòng cổ xuống câu ngân ngọt chữ xang xẻ, nửa ở nửa về, Hậu Giang ơi! Tình ai lưu luyến.

LÝ BA TRI

Về đây nghe tiếng xưa. Điệu khúc bông trăm vọng vang trong gió.

Về đây nghe tiếng quê hương. Thương lắm cung đàn người nhạc sĩ tài hoa. Ôi ! Sáu câu ngọt ngào. Nghe trăm mến ngàn thương.

Câu 2: Có thể nào quên chuyện ngày xưa mà kể, cát bụi thời gian qua bao nỗi nhọc nhằn. Trong cuộc sống lầm than đau mắt mắt chỉ riêng mình là nỗi đau chung của bao người nằm gai nếm mật, nhưng tiếng hát vẫn hào hùng vang vọng khắp quê hương (-). Ngày trở về cha không toàn vẹn tâm thân, mẹ nên thương đau tuôn trào dòng lệ mừng sum họp. Để hôm nay khúc hát Hậu Giang mượt mà duyên dáng, trong sáng tự hào ơi! Giai điệu quê hương!

NÓI LỜI

Có những dòng sông bên lở bên bồi sông vẫn chảy
Những bên bờ được mất chẳng than van
Vội những miền quê nỗi nhớ miền man
Câu hát, lời ca đượm tình tri âm tri ngộ.

LÝ SÂM THƯƠNG

Nghe gió reo vi vu, nhà ai chiều dâng khói bếp
Nghe tiếng ca êm êm, như lời ru nồng thắm yêu thương
Lòng dạt dào bằng khuâng, đồng bao la là lợi cánh cò
Đồng bát ngàn mệnh mông, màu xanh xanh ngời xanh cuộc đời.

VỌNG CỎ

5. Mùa lúa cắt xong trong bóng chiều quê mẹ kể chuyện những dòng sông chảy về biển cả. Ôi!... đất Hậu Giang chan hoà sâu nặng tình quê hương như biển rộng sông dài. Là khúc dân ca hay khúc hát ngọt lời... Trong tiếng đàn của cha cô tình non nước, tiếng hát mẹ đặt địu cha buông nhịp thiết tha (-). Nhớ chiều đồng bụng nhớ chôn củ miền xa, đám cưới vội vàng rượu nếp cửa đôi vui cùng đồng đội. Mà tìm mẹ sắt son lòng cha vẹn giữ qua cuộc trường chinh vẫn tình thâm duyên tình...

6. (Ca lòng PHI VĂN ĐIỆP KHÚC câu 21 đến 25)

Tiếng chim hợp đàn rộn ràng làng quê
Tiếng ca chan hòa trong ngày mới, nắng lên thấp đầy
Hò sen thắm hồng muôn đoá sen, niềm tin sáng ngời trong mắt trong.
(Về vọng cỏ phần cuối câu 6)

Mẹ với cha đã viết thêm văn cho bài ca chiến thắng để con cháu hôm nay tỏ thắm những công trình.

Phụng Hiệp ơi ! Bầy ngà sông hay tắm lòng của mẹ.

Vì Thanh mãi ngọt ngào dòng kinh sáng Xà No.

Song Mỹ quê xưa đậm tình xứ sở

Vang khúc hát ngọt lời trên đất Hậu Giang.

NƠI EM Ở LÀ NƠI SÔNG Ở

Tác giả: Hà Nam Quang

Sông Hậu chia trăm nơi chỉ một nơi sông ở, để quê em thoải ốc đào...

XANG XỬ LÍU

...êm... dêm.

Ai về Ngã Bảy, Ngã Năm
Rộn ràng chợ nổi trên sông
Trai gái quê em ai cũng giỏi chèo chèo
Giỏi bán mua là dân Phụng Hiệp
Trồng cây trái ngon có bà An Long Trị
Đi vô kinh xăng Xà No

Gặp ngọn Cái Lớn là đến cuối dòng
Muốn vô chợ Vĩnh Chèo
Phải đi qua Vị Thủy
Khóm ngọt vô đâu bằng
Dùng ghé nơi Cầu Đức
Ăn bữa Năm Roi mời qua Phú Hữu
Hậu Giang đưa đón người thương
Sông thành dòng nhạc quê hương./.

VỌNG CỎ

1/. Hậu Giang quê em trời nước lộng vào nhau dệt lời thơ ý nhạc, đây miền đất trẻ trung vui khúc hát thanh... bình - từ trăm năm xưa câu hò đã giao tình - Hồ...ơ...Cái Răng, Ba Láng, Vàm Xăng, Phong Điền, thuyền ghé xuôi ngược bến duyên thương hò. Ở nơi này nhiều sông, rạch, bầu, lung để đêm đêm làm gương trăng soi bóng. Ở nơi này trái ngọt quanh năm để khách về thăm nhớ bưởi ngon, khóm chín.

2/. Hậu Giang ơi biết mấy ngã sông, dòng sông thành dòng nhạc, lúc nào nước đau thương sông dạo khúc quân hành - Thương hò làm

giao liên con sóng vỗ nhịp chèo – Từ Nhà Mới cái tên vào huyền thoại với những trận đánh tàu làm quân giặc khiếp kinh. Khi gió lửa con sóng chạy theo ghe nghe câu hát của miền “đất thấp”. *Xứ đất thị tứ bằng xứ Kinh Cùng*, tràm xanh cù lựt anh hùng thiếu chí.

NÓI LỜI

*Khi tên sông trở thành tên đất
Nơi em ở cũng là nơi ở của sông
Hậu Giang quê hương luôn trải rộng tâm lòng
Cho cây trái thêm xanh, tình người thêm thắm.*

VONG CỔ 5/. Đi ngang Tầm Vu nghe hương ổi chín, nhớ chiến thắng năm xưa còn lưu dấu kiên cường – “Ngà Sáu” ngọt vị cam, ngọt tình mẹ bao đời - Những bà mẹ đào hầm nuôi cán bộ, dấu gian khó, nhọc nhằn vẫn ấm một tình thương. Cầu Đúc chia đường Rạch Giá, Cà Mau chia cả hương vị ngọt ngon của khóm. Nơi em ở cũng là nơi sông ở, anh đã về thăm xin theo dấu thương hò.

XANG XU LỬU

*Ai về Ngã Bảy, Ngã Năm. Rộn ràng chợ nổi trên sông
Trai gái quê em ai cũng giỏi chống chèo.
Giới bán mua là dân Phụng Hiệp
Trồng cây trái ngon có bà con Long Trị.
Đi vô kinh, sang Xà No
Gặp ngon Cầu Tư là đến cuối dòng.
Muốn vô chợ Vĩnh Chèo
Phải đi qua Vỹ Thủy.
Khóm ngọt có dấu bằng dùm ghe nơi Cầu Đúc.
Ăn bưởi Năm Roi mời qua Phú Hữu
Hậu Giang đưa đón người thương
Sông thành dòng nhạc quê hương.*

6/. ... Dòng sông đêm đêm làm gương trăng soi bóng, trăng nước lộng vào nhau dệt nên bức tranh đời. Nơi em ở cũng là nơi sông ở, Hậu Giang đây miền đất nhớ trẻ trung. Cây lúa luôn vàng bông, chắc hạt, trái ngọt bốn mùa giữ chân khách về thăm.

THƯƠNG LÂM VỊ THANH ƠI!

Tác giả: Nguyễn Chấn Thiển

LÝ CHIỀU CHIỀU

Chiều về! Sông nước lững lờ trôi!
Ơi... Vị Thanh! Đã bao năm rồi xa cách.
Thương nhớ thương biết bao nhiêu tình.
Xuôi thả xuôi mái chèo.
Xuông em nhẹ lướt trên sông
Mênh mông... biết bao kỷ niệm...

VỌNG CỎ

1/. Anh trở lại Vị Thanh mà lòng nghe thương nhớ, nhớ những kỷ niệm ngày xưa chan chứa ân... tình... Đây nước lung linh in bóng đôi mình... Ven bờ kinh Xà No trở vàng hồng điển điển, tiếng bìm bịp gọi chiều con nước lớn chờ phù sa. Anh bỗng nghe lòng chột rung rung, khi nhớ lại những ngày máu lửa. Mảnh đất Vị Thanh từng ghi bao chiến tích liệt oanh, giọt máu của đồng đội anh thấm hồng trang sử.

NỖM DẦM

Làng quê em đã một thời loang màu đỏ,
Đạn với bom cày ngấu đục những dòng kinh.
Pháo xuyên đêm! Bom bừa sáng!
Ơi... Con đàu bờ tre ruộng lúa quê mình.

2./ Nhưng Vị Thanh đã đứng lên với niềm tin chiến thắng, giành lại dòng sông thửa ruộng khu vườn... Quê hương Vị Thanh! Mảnh đất kiên cường... Là một vùng sông nước Xà No em đã từng xuôi ngược, đưa anh đi công đồn đánh bót giữa đêm đen. Với đôi mái chèo xuông nhẹ lướt êm êm, em làm giao liên nhanh tay chèo về sông Cái Lớn. Máu của chiến sĩ ta đã hòa vào sông nước, cho Vị Thanh ngoan cường nổi bước chầu ông.

LÝ MỸ HƯNG

Xà No đêm ngày nước trôi xuôi dòng.
Chiều đi lững lờ gió lùa cánh hoa vàng.
Nhẹ trôi về đâu mây hời!
Nhàn lời nhớ thương.
Xa cách bao năm về thăm chốn xưa, người xưa!
Vắng xa câu hò êm đềm miền quê sông nước,
Nước trôi xuôi dòng đêm ngày chờ nắng phù sa.
Buông lời mái chèo nghe bìm bịp kêu nước lớn,
Nhớ thương vô vàn, mây ơi! nhàn lời hẹn xưa!

VỌNG CỎ

5/. Vang vọng xa xa khúc dân ca thơm lừng hương lúa mới, quê mẹ thân thương đã qua thời máu lửa, giờ thấm giọt mồ hôi cho hoa lá tươi... màu... Oi... điệu Lý Mỹ Hưng sao quá đổi ngọt ngào... Làm cho lòng anh càng thêm vương vấn, không muốn xa rời, thương lắm Vĩ Thanh ơi! Hậu Giang kiên trung đang bước vào cuộc đổi đời, có Vĩ Thanh quê em sẵn sàng cùng sánh bước. Để chiều nay, ghe xuồng ai nhẹ lướt, cây trái đầy khoang trên sông nước thanh bình...

PHI VÂN DIỆP KHÚC (đoạn chót)

Ơi ... Nhớ thương dâng đầy gọi về em!
Ước mơ êm đềm người hời!
Vội bao kỷ niệm mà hai ta
Quanh quẩn luôn có nhau
Rồi nay! Anh trở lại thăm chốn xưa!

VỌNG CỎ

6/. Anh đã trở về đây cùng em cất cao câu hò điệu lý, cho Vĩ Thanh thêm ngọt khúc ân... tình...

Chiều về sông nước mênh mông,
Thương người, thương đất ven sông quê mình.
Thương làm sao dòng kinh Xà No chở đầy nhung nhớ, kỷ niệm
một thời đầu đẽ mảy ai quên.

CHỢ TÌNH - SÔNG NƯỚC HẬU GIANG

Tác giả: Phan Thị Ngọc Thượng

Nỗi nhớ đầy vơi, lòng tôi như chiếc lá
Đắm tình trong bảy ngả nhánh sông quê.

LÝ NĂM CĂN

Dòng sông tuôn chảy về đâu.
Ngàn xa ai biết nông sâu
Mưa nắng mưa, bao năm.
Hậu Giang dấu yêu thơ mộng
Còn nghe tiếng nói người thương.
Thăm trong câu hát nhớ khoan.
Vương vấn tình ta, sâu lòng... nồng nàn.

VỌNG CỎ

Xa cách chưa lâu mà sao con sông tương tư cứ cồn cào gọi lòng
đêm trăng trờ. Hậu Giang ơi! Một góc trời thương nhớ, tôi mơ về lại
cùng ai, vui bờ ngõ phút ban đầu.

1/. Buổi tiễn đưa nhau, bịn rịn bước qua cầu. Nắng mênh mông
trên dòng sông Ngã Bảy, ngọt thấm tận cõi lòng màu hoa trái
đưa hương.

Phụng Hiệp xa rồi lòng mãi vẫn vương, trong ánh mắt người
thương lặng lẽ trao lời. Mai mình về Chợ Nổi chờ mong, thuyền chen
ngập trên sông, đẹp tình xuân hẹn ước.

2/. Có phải không Hậu Giang ơi, nỗi buồn trăm năm trước khi
xiềng xích xâm lăng vây bủa khắp quê nhà. Dòng nước quận đau nghẹn
chảy đêm đêm vỗ gọi chân bờ. Mang khát vọng tự do nơi khoảng trời
rộng mở, con nước cũng tìm về biển cả mênh mông. Rồi tình người,
trái rộ bảy nhánh sông, đón lảng giềng xa, gần lại bến bờ ngăn cách.
Phụng Hiệp giao duyên hóa chợ tình trên sông nước, cho ta được gặp
mình trao gởi tiếng lòng nhau.

LÝ QUA CẦU

Hồ ơi... mây nước như giao hòa
Nhịp chèo đưa đẩy, con thuyền mơ cập bến yêu thương
Ngọt ngào Vị Thanh – yêu làm sao tên đất, tên làng
Miền quê son sắt, sắt son tình người Hậu Giang.
Trang sử liệt oanh còn đây. Tấm gương trong ngời ánh muôn đời.

VỌNG CỔ

Theo tiếng gió gọi mùa lên, tôi về lại người thương bên cánh đồng thơm hương lúa chín. Nghe chim hót vườn dừa ngọt từng vạt nắng, hòa điệu khúc thời gian lấp lánh giọt xuân hồng.

5/. Hậu Giang đẹp bởi tôi yêu, hay vì cảnh sắc quá hữu tình.

Tóc ai thơm, thơm hương trầm Kỳ Thủy, bát ngát xanh chiều, sông Hậu đón hoàng hôn. Long Mỹ mình về, lòng xao xuyến lời thương, khu căn cứ chiến trường xưa nặng ơn người liệt sĩ. Chiến thắng Vĩnh Viễn, Tầm Vu rạng ngời trang sử. Đèn thờ Bác uy nghi vẹn giữ lòng người.

6/. Sóng vỗ xôn xao hay gió hát tự tình bên dòng sông Cái Lớn, ru Long Trị ngọt quyết đường, Cầu Đúc khóm vàng ươm. Bưởi Năm Roi Phú Hữu chín thơm, cá thác lác Hậu Giang phải lòng bao du khách. Hậu Giang ơi! Đẹp tình người chân chất, như đời mẹ anh hùng gan góc để ta yêu.

VỌNG KIM LANG

Xa cách người ơi. Bao nhớ thương vơi đầy
Trên bến con sông này. Nghĩa tình khó phai
Dẫu cho nước trôi bao dòng, lòng vẹn tròn thủy chung tìm nhau...

(Trở về vọng cổ) Như thể cánh chim chọn đất lành làm tổ. Góc trời Hậu Giang thương nhớ gọi ta... về.

Nước sông trong như tấm lòng ai đó. Phụng Hiệp thuyền về Bảy Ngàn đón xuân sang.

Đêm mơ gặp lại Hậu Giang.
Hương đời ngan ngát, ngọt tràn ý thơ.

NGƯỜI HẬU GIANG

Tác giả: Trương Huy Hoàng

Cái cột mốc từ lâu in dấu,
Đã định hình nên tên đất, tên làng.
Người Hậu Giang bao đời vạn kiếp,
Sống hiền hòa chân chất thắm ngay...

LÝ CẢI MẠC

Dòng Hậu Giang. Ngàn năm cuộn chảy.
Qua bến, qua sông. Trong từng khúc quanh đợi
mong.
Bến sông quen, lời ai hát khúc ca tự tình.
Dòng Hậu Giang muôn đời liệt oanh.
Những chiến công rạng danh.
Đất anh hùng... nuôi chí cả hùng anh.

Câu 1. Người Hậu Giang núp giáo trên vai đi khơi nguồn, mở lối, lau sậy chập chùng đồng hoang, thú dữ không lay chuyển được quyết tâm và công sức... của người. Huyền thoại Trần Giang tỏa sáng rạng ngời, Trong bão tố mặt trời vẫn tìm ra nẻo sáng, sức mạnh tinh thần làm vũ khí tiến công.(.) Rồi lập làng khai khẩn đất hoang, gấn bó keo sơn câu tối lửa tắt đèn. Đêm gọi ngày, ngày nối vào đêm, người Hậu Giang vững vàng thêm ý chí.(.)

Câu 2. Giặc Pháp rút đi, lại đương đầu cùng giặc Mỹ, luật mười năm chín đi nan tàn phá xóm làng. Ta không thể ngồi yên, phải tiếp bước lên đường. Anh vào bộ đội chặn đồn, vây bót, em du kích giữ làng tiếp đạn, tải lương.(.) Một tấc không đi, một li không lùi bước, lửa căm hờn luyện thành thép sức sôi, nhịp hành quân vang rền bước chân thần tốc, chiến dịch mùa xuân lầy lùm - đất nước rợp cờ hoa.(.)

THÙ PHONG NGUYỆT

*Qua gian lao đời rạng nét tươi hồng,
Dòng sông cũ - chuyển đồ đưa,
Mùa nổi, tiếp mùa vui,
Lúa khoe bông, trái ngọt cây lành,
Hậu Giang mình, từng bước chuyển mình (...)*

Câu 5. Người Hậu Giang đang bước vào trận mới, con đường dựng xây tiếp nối những công...trình. Thế nên tài năng trong chất lửa nhiệt tình. Cuộc sống còn bộn bề âu lo trăm mối, tự tin để vững vàng bước tới những tầm cao.(.)

Không so bì vị trí thấp, cầu đã cống hiến là tận tâm, tận lực, giọt mồ hôi trải theo mùa không dứt, sự đền trả công tâm là no ấm, đẹp giàu.(.)

Câu 6. Minh đi trên miền đất Hậu Giang, nghe tiếng đàn Ví Thanh, nghe lời ca Ví Thủy, Phụng Hiệp, Châu Thành, Châu Thành A, Long Mỹ, Ngã Bảy gọi mời khu chợ nổi đông vui. Áo bà ba trong sắc nắng hồng tươi, nhà chèo nhật khoan những chuyến hàng đầy ắp. Người Hậu Giang mỗi trái tim là ngọn lửa thấp sáng trời quê xưa tâm tôi, khó nghèo.(.)

*Cái cột mốc từ lâu in dấu,
Đã định hình nên tên làng tên đất,
Người Hậu Giang bao đời vẫn vậy,
Sống trọn tình, vẹn nghĩa với quê hương...*

KÝ ỨC MỘT MIỀN QUÊ

Tác giả: Nguyễn Ngọc Thảo

ĐOÀN KHÚC LAM GIANG

Một lần về nơi đây. Nghe bước chân ngõ ngang trên lối quen
Đồng quê ngát hương lúa vàng
Em thơ cùng vui đùa chân sáo. Mũi hương trầm thoảng đưa
Thêm nhớ nhung những ngày tháng xưa
Đất trời đang vào mùa xuân
Tím tím cánh lục bình, dịu dàng trôi trên dòng sông.
Bồng bênh lời ai ca, ăm ắp yêu thương
Câu lý tương phùng, ngọt ngào tình quê
Sâu lắng trong tim điệp khúc mùa xuân
Ghe thương hồ vang tiếng hò. Cầu hẹn thề ngàn năm vẫn chờ
Rẫy khóm xanh tươi, trái chín vàng
Nhà ai tỏa khói bên sông, bếp hồng đỏ lửa
Chén cơm thơm ngọt đang đây nghĩa nhân
Mảnh đất anh hùng, đang từng giờ... sinh sôi.

VÒNG CỎ

Câu 1. Có một miền đất tường chừng trong huyền thoại. Sừng sững kiên gan giữa pháo bom dội, tiếng hát vẫn bay xa trong bát ngát hương... trầm.

Ở nơi đây giặc hủy diệt bao lần. Nhưng lửa quân thù không thiếu cháy được, khi lòng người hóa sắt thép hờn căm (-). Không có thành lũy nào bằng "căn cứ lòng dân", bám đất, giữ rừng, nuôi quân làm cách mạng. Tôi về đây mái tóc đã pha sương, nhưng nhịp đập trái tim vẫn rộn ràng thời trai trẻ.

Câu 2. Mỗi bước chân qua nghe có linh hồn trong từng tấc đất, hăm dọa xương của đồng đội đồng bào. Những tình cảm thiêng liêng

biết mấy tự hào. Bao năm rồi chưa một lần về lại, thăm từng gốc tràm từng công sự thân quen (-). Nhưng trong tôi hình ảnh vẫn vẹn nguyên, traten tét Mậu Thân đã đi vào lịch sử. Dòng Cái Tư con nước vẫn lớn ròng hai buổi, cho ghe khóm thương hồ chở nặng những ước mơ.

LÝ CHIỀU CHIỀU

*Nhịp dầm, nhẹ khuấy bóng thời gian
Dòng lạch xưa, đưa tôi xuôi về miền kỷ ức
Bao nhớ thương lắng sâu trong lòng
Nay tóc tuy bạc màu
Nhưng tình yêu nào nhạt phai
Dẫu bao tháng rộng, năm dài.*

VỌNG CỔ

Câu 5. Trên chiếc xuồng nhỏ thân quen em đưa tôi đi giữa lòng khu căn cứ. Cô gái dẫn đường có đôi mắt nhung đen, nụ cười lúng liếng và một nửa vầng trăng nép sau chiếc nón tai... **bèo.**

Tầm áo bà ba ôm vóc dáng mẹ miều. Gọi cho tôi nhớ cô giao liên ngày ấy, chiếc lược ngà bên ngực trái cũng xôn xao (-). Mấy chục năm rồi vĩnh viễn xa nhau, mà kỷ vật em trao vẫn còn luôn nhắc nhở. Em nằm xuống trên mảnh đất này vạn thuở, cho quê hương rạng rỡ gấp trăm lần.

Câu 6. Cô du kích trẻ ngưng nhịp dầm bên mé nước, tựa thân trầm nghe khúc nhạc quê hương. Giọng ngọt ngào ai gọi nhớ gọi thương, tiếng đàn kìm bỗng bẽnh câu vọng cổ. Cái Tư vào xuân đất chuyển mình kìm hờ, nhịp cầu mới vươn cao soi bóng nước lung linh. Tôi đứng nơi đây lòng dân là thành lũy, Hậu Giang ơi biết mấy tự hào (-).

*Có một khoảng trời con người thành bất tử
Lửa bạo cuồng không đốt được niềm tin
Có một khoảng trời cho ta thêm sức mạnh
Xây dựng quê nhà giàu đẹp văn minh.*

TỰ TÌNH VỚI XÀ NO

Tác giả: Nguyễn Văn Hùng

THƠ

Hoa nước xuôi dòng hoa nước trôi
Lời thơ vương vấn mãi trong tôi,
Bóng ai chờ đợi bên khung cửa,
Tôi cũng đợi chờ em đó thôi!

LÝ CẢI MÓN

Về quê em, lòng luôn nhung nhớ,
Nhớ quá em ơi? Nắng chiều cỏ anh và em.
Dáng em yêu - tình tha thiết đắm say nồng nàn
Xà No ơi? Đêm ngồi ngắm trăng.
Nhớ thương ai người ơi,
Thương nhớ hoài, đêm đợi ngày mong.

VỢN CỎ

Câu 1. Trông bóng dáng ai xuôi dòng Xà No với nụ cười tươi má lúm đồng tiền duyên dáng! Ôi mắt em xanh như mây dòng tình tự làm ngây ngất hồn tôi trong giây phút ban... đầu... Dòng nước Xà No hay dòng nước thiên nhiên màu. Đã cho tôi một bóng hình kiều diễm và một mảnh ân tình làm xao động lòng ai (-). Con nước dâng đầy man mác bóng hoàng hôn, tôi vẫn chờ em người thôn nữ dịu dàng. Cho tình mình vào cội mộng liễu trai. Say đắm tình em trọn niềm thương nỗi nhớ!

Câu 2. Xà No ơi? Quê hương em phù sa thơm ngát như vị ngọt quê hương trong sắc nắng tươi... hồng. Dòng nước reo vui đón những tâm lòng, tôi là người công nhân dựng xây công trình mới. Vui với cuộc đời với hương sắc quê em (-) Với tháng ngày với con nước miền man. Như sóng vỗ bờ lời thơ ý nhạc. Nhìn hoa lục bình chờ sương khuya nhỏ giọt, mà tiếng tơ lòng như vương vấn tình ai!

HỒ

Hồ σ... Đò ai chờ nằng sang sông.
Chờ người chờ cả tấm lòng thủy chung.
Hồ σ... Dù cho nước có ngập đồng.
Tình anh vẫn đợi... vẫn mong tin người.

LÝ MỸ HƯNG

Về đây nghe lòng chứa chan bao tình.
Đi trong gió nhẹ lay, cho làn tóc em bồng bồng.
Hậu Giang... Trời xanh xanh thăm... cánh cò trắng bay.
Vươn tới tương lai cùng ai đắp xây ngói mái.
Cho em dịu dàng vui trong màu xanh nước.
Cho mắt mẹ già sáng lên... chân trời bình minh...

VONG CỎ

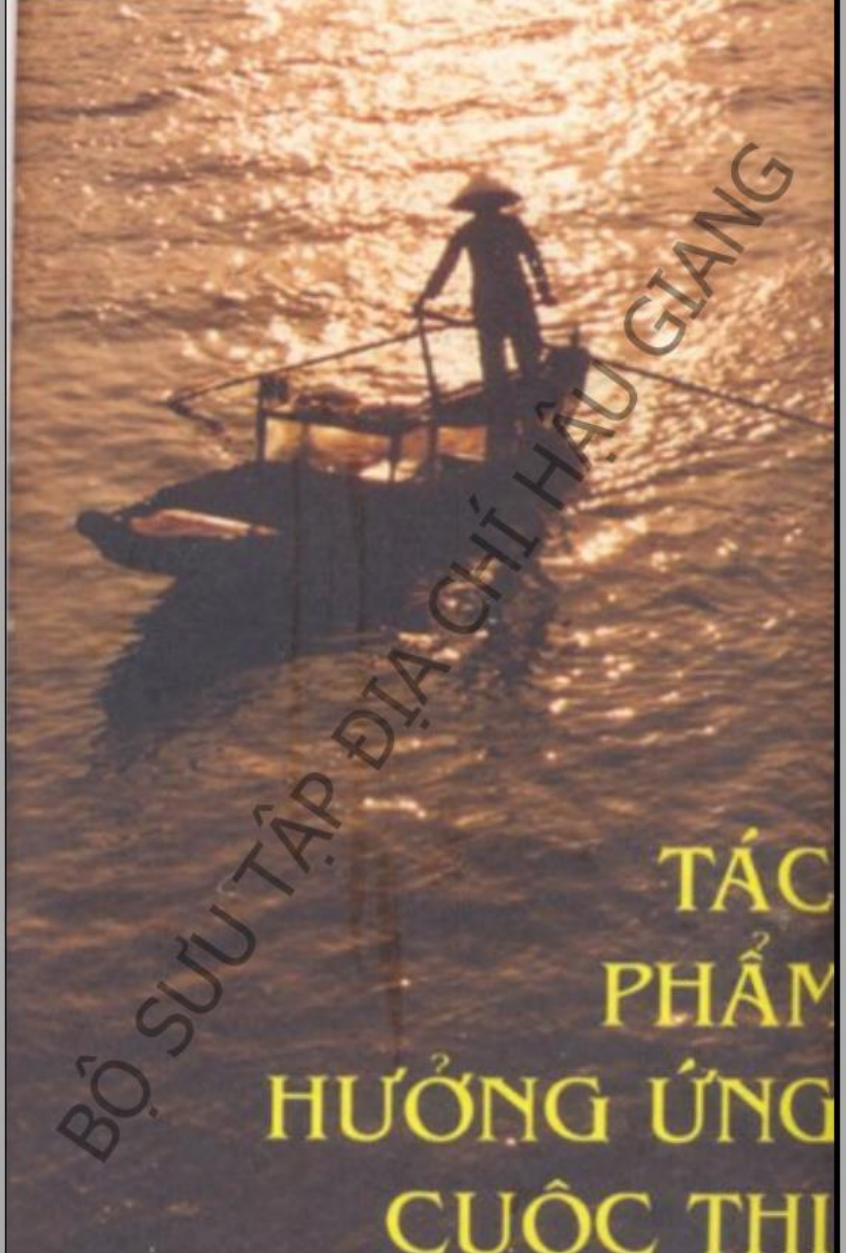
Câu 5. Xin hãy cho tôi nằm trong vòng tay của bà má Hậu Giang dịu hiền mà hiền ngang thần kỳ như huyền thoại, cho đáng đứng quê hương vùng vàng trong cuộc sống, cho giọt máu hùng anh trong trang sử thêm... **hồng**... Cho kinh xáng... No năm tháng xuôi dòng.

Có những giọt sương mai hay lệ nhòa mắt mẹ, mừng cho sự đổi đời hay ngán lệ nhớ thương con (+)

Nợ nước tình nhà lòng mẹ sắt son để chúng ta trọn niềm vui trên con đường hạnh phúc. Có giọt mồ hôi mẹ tảo tần hôm sớm và sười ầm đời con trong giá lạnh buổi đông tàn...

Câu 6. Em ơi! Nhìn khói lam chiều âm ập mái nhà xưa, như khơi dậy trong anh mây dòng tình tự. Đất quê em cây lành trái ngọt chan chứa tình người như hậu thủy chung. Em là cô thôn nữ ngoan hiền trung hậu, đang chờ anh xin nhận nơi này làm quê hương xứ sở. Có tiếng những công trình vang vang thành điệu nhạc hay tiếng quê hương trong khúc hát ân tình.

Nắng chiều bóng đổ nghiêng nghiêng
Mây dòng tình tự với miền quê em
Nước sông, sông nước mặn mà
Tình em, tình mẹ... đậm đà tình quê.

BỘ SƯU TẬP ĐỊA CHỈ HẬU GIANG

TÁC
PHẨM
HƯỞNG ỨNG
CUỘC THI

CHIẾN TRƯỜNG XƯA

Sọan giả: Ngô Hồng Khanh

NÓI LỜI

Người lính ấy nghĩ gì mà rung rung khoé mắt
Trước mặt anh, con kinh dài chảy tới mênh mông.
Chiều Xà No đưa anh về dĩ vãng,
Của một thời bão đạn mưa bom!

Người lính cũ, chiến trường xưa! Như cái nhớ đồng bung, tấm
nhìn trong lung lảng. Chim nhớ trời xanh, lưng trời sải cánh. Ông nhớ
rừng xanh, ông lấy mặt cho... đời!

VỌNG CỎ

Anh về đây, về lại tuổi xuân thời
Nhớ thuở đạn bom tuôn, quân thù vây hãm.
Ôm súng ngủ đông. Đồng trời mênh mông!
Một tiếng chim buồn gọi bạn giữa thình không.
Từng ánh hóa châu rơi rụng cuối chân đồng.
Đồng nước trở mênh, tiếng đại bác cầm canh.
Xà No êm trôi đưa anh về dĩ vãng!

Chiều Xà No đưa anh vào kỷ niệm. Nhớ mùa diên diên đơm
ông, mưa tạt giọt lửa. Leo lét ngọn đèn khuya, mẹ ngón đợi quân về!
Dòng kinh nằm xưa đạn cây bom xói. Sóng giang thuyền khuấy
ước đục kinh xanh. Bóng giặc chấp chờn. Đồn bót vây quanh. Gót
iầy đinh giẫm lên từng phố nhỏ.

Dòng Xà No bỗng hóa dòng nước đỏ, chảy giữa cuộc đời cháy
giữa hồn anh!

NÓI LỜI

Ba mươi năm dài anh trở lại Vị Thanh.

Dòng kinh xưa vẫn chưa vơi trong tâm hồn anh đó.

Anh đứng đây bên bờ kinh lộng gió.

Đường phố lên đèn, anh cứ ngỡ trong mơ!

Cứ ngỡ trong mơ, dòng kinh xưa bên bồi bên lở.

Dòng kinh xưa, đạn giạt bom rung giữa khung trời chớp lửa,
lòng kinh hôm nay rặng rờ giữa quê... nghèo!

VỌNG CỎ

5/. Từng viên đá ai xây cho dòng kinh thẳng tắp đôi bờ? Và con
đường mới thẳng thang trải rộng, thành phố lên đèn rực rỡ. Bóng chiều
nghênh!

Xà No ơi! Sao vừa lạ vừa quen. Dòng kinh bung biển đang chảy
vào nguy nga tráng lệ! Nhớ ánh đèn đêm rung rung như giọt lệ, leo lét
bờ khuya mẹ đợi quân về!

6/. Cầu Cái Tư lộng gió, nắng vàng tươi. Rợp cả khung trời, đàn
ong đi lấy mật. Đứng trên đỉnh cầu cao nhìn màu xanh bát ngát, anh
nghĩ gì mà ánh mắt lại rung rung?

Ôi! Con sông dài vẫn tắm mát quê hương, đã chảy qua bao tang
thương biến đổi!

Một chuyến phà khuya, ai chờ ai đợi!

Một chuyến giao liên, ai mãi mãi không về! (-)

Ba mươi năm dài về lại Vị Thanh, người lính ấy nghĩ gì, cứ rung rung
khoé mắt?!

Ôi! Những dòng sông đang chảy vào hạnh phúc!

Chiến trường xưa! rục rờ giữa bung biển!

BÓNG DỪA

Tác giả: **Nhậm Hưng**

NÓI LỜI

Tôi trở về thăm lại chiến trường xưa
Căn cứ cũ khơi dòng bao nỗi nhớ
Chợt giật mình tôi lặng người nín thở
Khi nhìn một thân dừa, trăm đầu đạn còn in
Thương tích đầy mình, nhưng dừa vẫn kiên gan vì lẽ sống
Vẫn xanh thắm một màu cho ra trái, ra con.

NAM XUÂN

... bóng

Với cả tấm lòng

Che chở những đứa con

Mỗi khúc sông cây, cỏ, cũng quật cường

Trước, sau thế quyết một lòng

Rồi bão đạn, mưa bom

Bóng dừa rụng trắng sân vườn

Ôi bóng dừa xưa như là bóng mẹ

Qua thời khói lửa đao binh

Của người mẹ yêu thương

Đi giải phóng quê hương

Trên mảnh đất Phương Bình

Ngân bước thù vô đáy

Tàu lá xanh mấy độ cũng ứa tàn

Nhưng mầm sống mãi còn vươn lên

Che chở con mình suốt cuộc trường chinh

Mẹ giành lại cả mùa xuân

VỌNG CỎ

I/. Đi giữa "Căn cứ lòng dân", nghe man mác hương xuân thấy yêu sao
bóng dừa huyền thoại tàu lá xanh xanh, đong đưa vẫy gọi như đang rộng vòng
tay hơn hờ đón con về.

Về để ôn chuyện ngày xưa trong khói lửa mịt mờ. Dừa làm bóng mát trưa
hè, che dãi con mát rượi; làm ngọn gió thu tàn nhip vỗng hát ầu ơ.

Ấu ơ, gió mùa thu mẹ ru con ngủ. Cha con rày đánh giặc giữ quê hương

Mẹ biến nổi chờ mong làm lá chắn, thành đồng; quyết giữ an toàn trên khắp vùng
căn cứ.

2/. Bầu trời quê hương đắm chìm trong tâm tối. Bời bom, pháo giặc triển miên đồ chụp xuống nơi này. Chúng muốn hủy diệt căn cứ lòng dân, nên đánh phá đêm ngày. Đã có bao lớp người xông lên rồi ngã xuống, canh giữ đất trời cho mạch máu lưu thông. Mẹ là bóng dừa – dừa cũng xung phong! Đờ đạn của chúng con đi đến ngày toàn thắng. Rồi mẹ hạnh phúc bên chiếc nôi cách mạng, đầu thương tích đầy mình nhưng mạch sống vẫn trào dâng.

CAO PHI

*Con đò quê hương Xuôi mây chèo đưa tôi lại về nguồn
Mây chiều Cần Thơ bay lãng đãng. Tôi quên Hậu Giang
Tàn rừng xưa đó, cỏ ngàn hoa nở khoe sắc
Bóng tìm lục bình cho em cây tóc. Nhớ thời thanh xuân
Có những bóng dừa, những bóng dừa đỏ như một thời đao binh.*

VỌNG CỎ

5/. Nhớ một thời đao binh để đừng quên những tên đất, tên sông, tên người trong quá khứ. Để nghĩa Đảng tình dân như núi cao vời vọi. Con chim còn về lại tổ xưa, thì người ơi đừng lìa cội, xa... quê nhà.

Nghe bìm bịp kêu biết con nước lớn, ròng. Nhưng lòng người đâu có nước ròng, nước lớn. Chỉ có một câu chuyện son sắt, thủy chung.

Làm sao ta giải được bài toán chiến tranh, cái giá của mùa xuân phải trả bằng bao nhiêu xương máu? Tổ bóng mát hôm nay từ những lâu đài cao ngất – hãy nhớ ngày xưa còn đó một bóng dừa.

6/. Dừa ơi, đừng nao núng lá xác xơ – vẫn đủ sức chống ngăn kẻ thù xâm lược. Ước gì hôm nay có thêm nhiều bóng dừa xanh tốt, để ngăn những viên đạn bọc đường không xuyên thủng tim con. Ngẩng cao đầu vượt qua cạm bẫy, chông, gai; hướng về tương lai, gắng giữ cho tâm hồn luôn trong, luôn sáng. Đừng dưới bóng dừa, con cò thêm sức mạnh. Trước quá khứ hiển linh, mình không hề thẹn với mình.

PHI VÂN ĐIỆP KHÚC

*Đất quê Phương Bình Bên dòng Lái Hiếu
Sáng lên bên trời. Người ơi! Thấy thêm yêu đời
Khí mùa xuân nở ngàn hoa thắm tươi
Đón chào ai trở về căn cứ xưa.*

TRỌN KHÚC TÌNH XUÂN

Soạn giả: ~~Nghĩa~~ Kinh

THƠ

*Gió gọi xuân về theo ánh mai vàng trước
Hay tóc em bay lỏng lẻo sắc mây... chiều
Hậu Giang ơi! Đón mùa xuân mới.
Cho cuộc đời vai trọn khúc tình xuân!...*

VỌNG CỔ

1. Anh sẽ hát cho em trọn khúc tình xuân đồng điệu nhịp nhàng
ong cuộc sống, cho đất Hậu Giang chan hòa nắng ấm cho hương sắc
h quê ngào ngạt sắc hương... đời...

... Qua giai điệu thân thương trăm âm tuyệt vời

... Hậu Giang ơi! Đã năm mùa xuân mai vàng đua nở, với những
ng sử vàng xán lạn một trời xuân (...). Em có nghe lòng rộn rã bằng
uâng thăm đượm tình người đóc mở cháy lòng. Ôi gió gọi xuân về
o đẹp tình ta, mình gọi mãi tên nhau giữa mùa xuân hạnh phúc...

2. Xuân đến với quê ta là mùa xuân no ấm, xuân đến với tình ta
m tươi thắm cuộc đời. Anh hát khúc tình xuân nồng mặn tình
trời.

- Đất Hậu Giang chan trời rạng rỡ ời nắng đẹp cuộc đời hòa cùng
h sáng tương lai (...)

- Mùa xuân về làm say đắm lòng ai như hoa nở trên dòng Xà No
ây qua sông "Cà Tu" xuôi về biển cả, chờ nặng tình em ở đầu nguồn
ước trong" hay cuối dòng "Nước đục" mà tình vẫn đậm tình hát trọn
úc tình xuân...

HỒ

*Hồ... ơ... Đất Hậu Giang có bàn tay anh vun đắp
Trời Hậu Giang có môi mắt em hồng
Năm mùa xuân rồi vượt bao nắng hạ với mưa đông
Cho nắng đẹp ngày xuân mai vàng rực rỡ...
Hồ ơ... cho nắng đẹp ngày xuân mai vàng rực rỡ... thắm tình
quê hương...*

VỌNG CỔ

5. Em... ơ! ... Đâu chỉ là cánh én báo hiệu vào xuân khi chiều đông tàn chuyển mùa sang nắng ấm!... Mà nhịp bước Hậu Giang đang tung bừng vươn cao sức sống cho mảnh đất ngàn hoa đua nở giữa tim... hồng...

...Xuân đã về đây cho hương sắc mặn nồng... Để ta đi bên nhau trên những con đường thênh thang rộng mở rực rỡ hoa đèn đêm thị xã vào xuân. Về "Hòa Lự" oai hùng bao chiến tích cha ông đến "Lương Tâm" ghé thăm Đền thờ mừng xuân viếng Bác, nhớ Phương Bình ta về căn cứ cũ thương chiến khu xưa làm nên chiến thắng diệu kỳ...

6. ...Dưới cành mai vàng anh đưa em về "Cái Tư" mà nhớ hàng cau quê ngoại, má đang gói bánh tét quét bánh phồng chờ đón Tết mừng xuân! Má vui như đã các con về kể chuyện Hậu Giang, đã năm mùa xuân trôi qua, năm mùa xuân dệt chặng đường no ấm. Má nhìn dòng sông "Cái Tư" mà thương chiếc cầu ai nổi nhịp cho bờ bến đông tây hạnh phúc cùng theo về...

*Hậu Giang ơi! Xuân về trong nắng mới
Vui lễ hội giao thừa vui "trộn khúc tình xuân"
Trời nước quê ta mặn mà chung thủy.
Có tình đất tình người vững bước... ta đi!*

MIỀN ĐẤT TÔI YÊU

Tác giả: Nguyễn Văn Thế

NÓI LỜI

Nếu ai hỏi về Hậu Giang sông nước,
Tôi bảo rằng miền đất ấy tôi yêu.
Có cánh cò bay là những buổi chiều,
Áo bà ba bên dòng kênh quê mẹ.

LÝ CẢI MƠN

Hậu Giang khung trời mơ ước,
Sóng nước mênh mông, gọi lòng huyền lưu hoài mong.
Thắm xanh xanh, xanh ruộng lúa bát ngát xanh miệt vườn.
Về miền Tây nghe lòng băng khuâng.
Thơm ngát hương tình quê,
Những cánh đồng la là cánh cò bay.

VONG CÒ

Về với miền đất Hậu Giang, những cánh đồng xanh bát ngát, về với những dòng kênh sâu lắng những câu...

1. ... hò, Da diết cánh đồng mênh mông la là những cánh cò. Về với những vườn cây thơm lừng trái ngọt, khắp bốn mùa nở rộ hương hoa. Thương lắm những xóm làng chật dạt kiên trung, với quê hương bao đời nhân nghĩa; những tấm lòng son sắt thủy chung, vang dội những chiến công oai hùng đời đời ghi nhớ.

2. Chiếc áo bà ba phất phơ bên dòng kênh quê mẹ, mái chèo thướt tha vờn nhịp sóng gọi tình.

Vì, cô em gái nhỏ quê mình. Từ đâu em về đây mà xuống nặng đầy hoa thơm quả ngọt, về với vựa đầu nguồn hay chợ Cái Nhúc, Vị Thước. Bám chớ quýt Long Xuyên, hay chớ bưởi cam vùng Phú Hữu,

ngọt lịm mía Phương Bình vùng căn cứ của lòng dân. Đến Cầu Đức nghe thơm nồng hương khóm chín, mang vị ngọt quê nhà tỏa khắp mọi miền xa.

SƯƠNG CHIỀU

Gió nhẹ trôi trôi những án mây chiều bàng lảng, cánh én đưa uân về với quê nhà,... những cánh đồng bao la, rặng đỏ buổi chiều tà, đắm say miền đất mới... Tiếng hò ơi, hay tiếng lòng quê hương, miền quê sắt son đậm đà thủy chung. Bến sông quê chờ đợi những chiến công. Vượt mấy phong ba, nếm trải gian lao, vẫn một lòng chung thủy...

Vẫn mãi ngọt ngào, ơi những tấm lòng thủy chung.

Cái Nhúc giờ đây, đã sung túc lên rồi. Khu chợ mới khang trang cho dâng tràn sức sống. Oi, đất Vị Thanh đang rạng ngời sắc Xuân....

VỌNG CỎ

Rạng ngời sắc Xuân trào dâng sức sống, nơi hội tụ bến Xà No thơ mộng, đây thành phố tương lai tập hợp khách thương...

5. ... hồ, Một lần quen biết nhau như đã vạn lần rồi,

Khách thương hồ cùng người phố chợ, đã song hành đến bờ bến yêu thương. Đất đã mở cuộc đời thêm rộng mở, kênh Xà No hiền hòa luôn chờ nặng ước mơ. Hương quả ngọt níu chân người ở lại, bến Xà No duyên lưu chờ đợi khách trăm miền.

6. Hậu Giang ơi, miền đất mến yêu ơi, những vựa lúa bến sông, những vườn cây thơm lừng trái ngọt, đã làm nên thành phố ven sông, đây điểm sáng của vùng châu thổ. Nơi hội tụ của chiếc áo bà ba và lời ca điệu hát, sâu lắng lòng người bài Dạ Cổ Hoài Lang, mệnh mang sóng nước mến mang, dịu cơn nắng chứa chan tình người.

Đất đã mở cuộc đời đang rộng mở, con đường rộng hơn đang hướng tới tương lai, đất lành Hậu Giang khung trời mơ ước, xao xuyến lòng người, miền đất ấy tôi yêu.

MỤC LỤC

TT	TÊN BÀI CA CỔ	SOẠN GIẢ	TRANG
TÁC PHẨM ĐẠT GIẢI			03
01	Quê mẹ	Huyền Trang	04 - 05
02	Hậu Giang trong trái tim tôi	Diệp Hoài Lâm	06 - 07
03	Vàng trắng đưa tiễn	Lý Việt Hùng	08 - 09
04	Gió thổi bông trà	Thu Tâm	10 - 11
05	Nhớ mẹ quê xưa	Nguyễn Trung Nguyên	12 - 13
06	Viếng nghĩa trang	Nguyễn Ngọc Thảo	14 - 15
07	Du lịch Hậu Giang qua mạng	Huỳnh Hồng	16 - 17
08	HG mệnh mang kỷ niệm	Huỳnh Hải Lương	18 - 19
09	Thị xã chiều thu	Nguyễn Hoài Văn	20 - 21
10	Hậu Giang miền đất trẻ	Huỳnh Khánh	22 - 23
11	Bên dòng Xà No	Nguyễn Văn Dền	24 - 25
12	Nối nhịp đôi bờ	Thiện Cần	26 - 27
13	Trở lại Hậu Giang	Nguyễn Văn Tâm	28 - 29
TP VÀO VÒNG CK			31
01	Tình má Hậu Giang	Thu Tâm	32 - 33
02	Hậu Giang khúc hát ngọt ngào	Y Tùng	34 - 35
03	Nơi em ở là nơi sống ở	Hà Nam Quang	36 - 37
04	Thương lắm Vị Thước ơi!	Nguyễn Chấn Thiên	38 - 39
05	Chợ tình sông nước HC	Phan T. Ngọc Thượng	40 - 41
06	Người Hậu Giang	Trương Huy Hoàng	42 - 43
07	Ký ức một miền quê	Nguyễn Ngọc Thảo	44 - 45
08	Tự tình với Xà No	Nguyễn Văn Mun	46 - 47
TÁC PHẨM HƯỞNG ỨNG			49
01	Chiến trường xưa	Ngô Hồng Khanh	50 - 51
02	Bóng đêm	Nhâm Hùng	52 - 53
03	Tên khúc tình xuân	Nhâm Kinh	54 - 55
04	Miền đất tôi yêu	Nguyễn Văn Thế	56 - 57
MỤC LỤC			58

Chịu trách nhiệm xuất bản:

SỞ VĂN HÓA, THỂ THAO & DU LỊCH TỈNH HẬU GIANG

Biên tập : Soạn giả NHÂM KÍNH, NGUYỄN VĂN THỊ

Thiết kế bìa & trình bày : Ks NGUYỄN VĂN THUAN

Ảnh bìa : CHỈ SỬ - Ảnh ruột : NGUYỄN MINH ĐỨC

Giấy phép xuất bản số : 23/GPXB - STTTT H.G

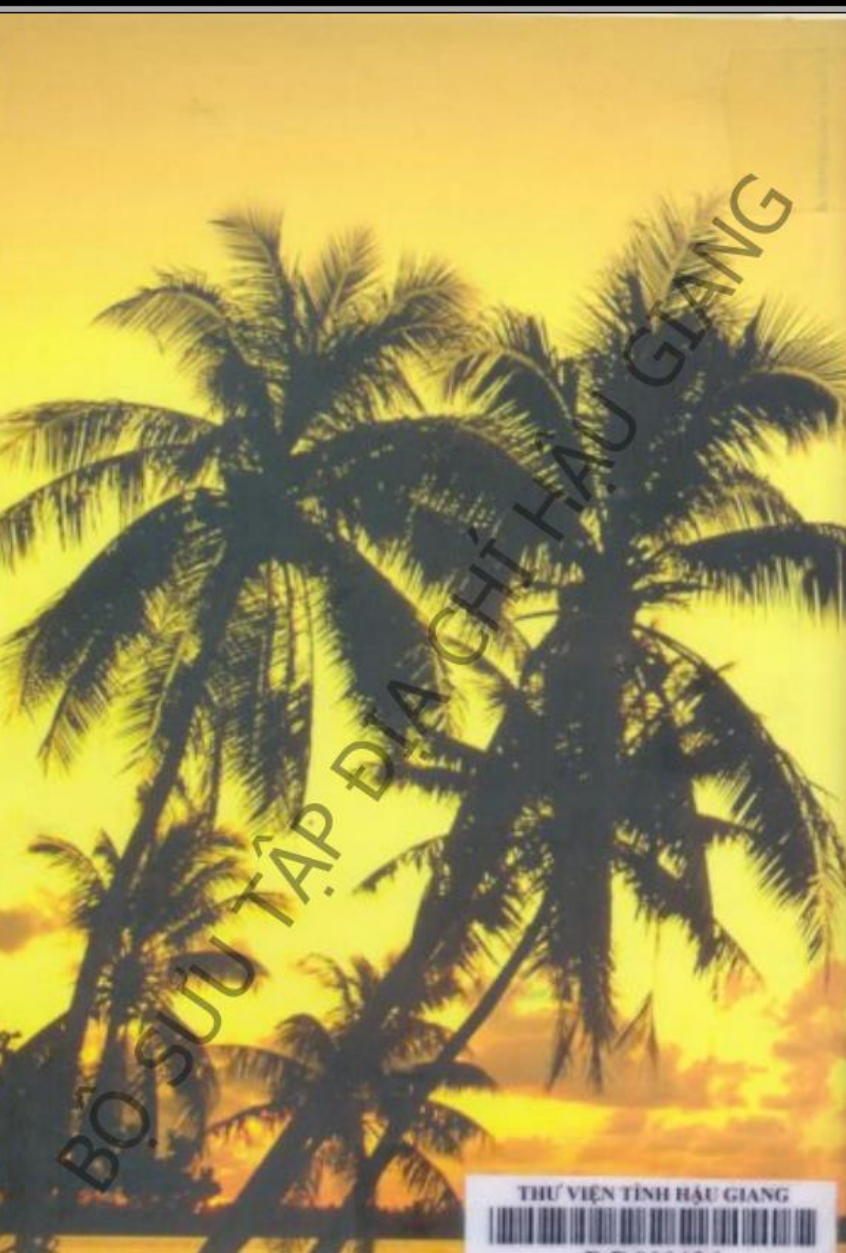
Cấp ngày : 23/3/2009.

In số lượng : 300 quyển, khổ 13x19 cm

Tại Cty Cổ phần In Tổng hợp Cần Thơ

Nộp lưu chiếu tháng 3/2009

BỘ SƯU TẬP ĐỊA CHỈ HẬU GIANG

BỘ SƯU TẬP ĐỊA CHÍ HẬU GIANG

THƯ VIỆN TỈNH HẬU GIANG

